

Em Đừng Lạnh Lùng Nữa Được Không !

Contents

Em Đừng Lạnh Lùng Nữa Được Không !	1
1. Chương 01: Sáng Tổ	1
2. Chương 2: Gặp Mặt	3
3. Chương 3: Bạn Mới	5
4. Chương 4: Bar Red&black	7
5. Chương 5: Gặp Lại	9
6. Chương 6: Bạn Thân	10
7. Chương 7: Về Nước	12
8. Chương 8: Dự Tiệc	13
9. Chương 9: Ma Mới Lớp 12a1	16
10. Chương 10: Tổ Tình	18
11. Chương 11: Đi Trễ	21
12. Chương 12: Âm Mưu	25
13. Chương 13: 1 Mất 1 Còn.....	30
14. Chương 14: The End.....	34

Em Đừng Lạnh Lùng Nữa Được Không !

Giới thiệu

-Vô Trà My'nó' 18t, cao 1m71, IQ=?, tính tình thất thường, lúc điên, lúc bình thường, lúc lạnh lùng, lúc...

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/em-dung-lanh-lung-nua-duoc-khong>

1. Chương 01: Sáng Tổ

19/1....

Hôm nay là sinh nhật của chị nó, một ngày đẹp trời, trong lành và mát mẻ, nó đang tung tăng đạp xe tới trường và vui vẻ hát ví von...

“Ê, heo, đợi tao lâu hk?”__ nó dừng xe bên ven đường nói chuyện vs 1 cô gái xinh xắn

” Tao hk fải heo mà, tên là Thư, Vũ Đình Anh Thư nha mà”__ vâng, đây là Thư, bạn thân của nó

” Thôi, hk giỡn nữa, đi học thôi, chứ hk trễ giờ thì chết”

“uhm, mà sao hum nay vui vậy, sắp gặp Khánh nên vui chứ zì, thôi, tao pit mà, mà thik nó fai hk?”

“hk có nha, thôi lo nhìn đường kìa”

” hk có sao mặt đỏ vậy. ha..ha..ha..”.....(2 đứa vừa chạy xe vừa nói nhiiu lắm, nhưng đây là chủ yếu, 2 đứa tuy nhà giàu nhưng hk ai pít hết nha)

Trường Happy Forever...

(trường HF là trường tư nhưng học phí bình thường, trường chỉ nhận hs giỏi và khá, mọi thiết bị trong trường đều hiện đại, trường rất rộng và có nhiều khu riêng)

Lớp 12a1....

” vợ Khánh vô kìa tụi bây ơi” b1

” hk fai Khánh thik Linh sao?” b2

”xàm wa1, Khánh là của con My, kho6g fai của con Linh” b3,...

Hàng loạt tiếng trêu trọc của cả lp khi nó và Thư vừa bx vào, nó thì ngượng đỏ mặt, còn Thư đc thể của cả lp nên cũng trêu trọc nó

” Tụi bây kì wa1, tao vs nó hk có zì dẫu, sao tụi bây chọc tao vs thằng Khánh hoài zậy”

“hk có zì sao mặt đỏ zậy” b4

Tùng...Tùng...Tùng...

Tiếng trống trường vang lên giúp nó thoát khỏi cái lp nhiiu chuyên, và bắt đầu 5 môn học của lp.

8.00 pm....

Tại 1 biệt thự nguy nga như cung điện có 1 căn phòng vô cùng sang trọng, trong đó có 1 nàng công chúa.....đang on facebook(@_@)

“Happy birthday chị iu”

“cám ơn nhóx, ráng học nha, khi nào rảnh chị zè thăm nhóx”

“dạ, pye chị”

“uhm”

Đó là mẩu tin nhắn của nó và chị nó trên face(ba mẹ và chị nó sống ở Mỹ, còn nó thì sống độc lập ở Việt Nam nhé)

“Hay là mình vào nick Khánh chơi tí nhỉ” dòng suy nghĩ của nó

“nó có nt vs Linh nữa sao, xem nào” nó đoc thoại 1 mình rùi vào coi tin nhắn của Khánh và Linh(vì Khánh cho nó nick của mình nên nó mới vào đc nhé)

“2”

“có zì hk”

“t hồi này ns thit nha”

“uhm”

“mày thik t hk”

“bìh thường à”

“wen nha”

“để suy nghĩ lại”

“uhm, suy nghĩ đi”

Nó bất ngờ trx những dòng tin nhắn mình đọc được, nhưng tại sao nó hk khóc,hk đau, có phải nó hk thích Khánh hay những tình cảm của nó dành cho Khánh chỉ là 1 người bạn thân khác giới, bây giờ nó rối lắm....

2. Chương 2: Gặp Mặt

Mấy ngày sau đó, nó đã nhận ra tình cảm của mình dành cho Khánh, thì ra là say nắng, cũng may là nó không lún nặng lắm(hên thật, chứ hk sau này....). Bây giờ, lp hk chọc nó vs Khánh nữa, vì Khánh đã công khai hẹn hò vs Linh, nó vẫn vui vẻ, lạnh lùng, nghiêm túc, điên điên như thường ngày...

Sáng thứ 2...6h23'...tại trường HF.....

”Heo, cho tao ăn kẹo vs, sao vợ chồng mà hk chia sẻ zì hết này?(nó vs Heo pị lp chọc là less nên 2 đứa thuận theo lp cho zui lun)

“HK, kẹo này của tao, tự mua đi này”

“Chị Heo xinh đẹp ơi, cho em ăn vs”

“He..he...ok, cho cũng đc, này phải bao tao đi bar tối nay”Thư nói nhỏ

“Hả... này đi bar là vậy như cái zì zậy á, làm tao phải cực khổ đưa này zề, mệt chết đi được”

“Zậy thui, kẹo sôcôla này wá ngon, hàng ngoại nhập, hết số lượng rồi, có tiền cũng hk mua đc”

“Ười, tại sao ta lại bị quyến rũ bởi sô cô la đáng zậy nè, thui, ok, đưa kẹo đây”

“ha..ha..đây nè”

“uhm.m..m, ngon wá”

[Anh tìm nổi nhớ....Anh tìm quá khứ.

Nhớ lắm kí ức anh và em....

Trả lại anh yêu thương ấy, xin người hãy về nơi đây.

Bàn tay yếu ớt cổ nủ em ở lại....

Những giọt nước mắt...Lăn dài trên mi.

Cứ thế anh biết phải làm sao...

Tình yêu trong em đã mất,phai dần đi theo gió bay.

Còn lại chỉ nơi đây cô đơn riêng anh

Em đi xa quá ... Em đi xa anh quá ..

Có biết không nơi đây anh vẫn đứng đợi một giấc mơ.

Anh chờ đợi một cơn mưa,sẽ xóa sạch giọt nước mắt.

Ngồi trong đêm bơ vơ anh thấy đau em có biết không????

Em ơi anh nhớ ... Em ơi anh rất nhớ ..][Chắc ai đó sẽ về-Sơn Tùng_MTP]

Điên thoại nó reo lên....

“Dạ, mẹ điện con có zì hk”

“Con thu dọn đồ rùi xuống sân đi, ba mẹ trước cổng trường con nè”

“Ủa, hôm nay con còn học mà mẹ”

“Hôm nay con xin phép nghỉ đi, xuống mau đi”

Tút..tút..tút...nó chưa kịp nói thì mẹ nó đã tắt máy, nó cũng chưa hiểu zì nhưng mẹ nó nói thì thui làm theo trx rùi tính

“Huê(lp trưởng), mày xin thầy cho tao nghỉ hôm nay nha, nhà tao có chuyện nên về trx”

“Uhm, pít ùi”

“Nhà mày bị zì ạ” Thư

“Hk pít, thui tao đi trx, có zì kể sau, chiều bar để bữa khác trả mày” nó vừa đi vừa nói vọng lại vs Thư

Trước cổng trường HF....

Trước cổng trường có 1 chiếc xe 7 chỗ đắt tiền và 2 người trung niên 1 nam 1 nữ rất sang trọng, nó đang dắt xe đạp ra

“MY”

“Ba, mẹ”

“Để ba đem xe lên, đã nói kêu tài xế đưa rước mà hk chịu”

“con pít ba mẹ thương con mà, nhưng con mún chạy xe đạp thui”

“đc rùi cô nương, mẹ pít con wá mà, thui, lên xe đi”

“dạ”

“Ủa, ai zậy mẹ”nó chỉ tên con trai trong xe

“tí mẹ nói”

“dạ”

Khi đã xong mọi việc, ba mẹ nó cũng lên xe, nó thì ngồi ngoài sau vs tên con trai, lâu lâu tên con trai lại nhìn nó rùi cười nhưng hk ai thấy, nó thì mải mê coi phim Pinocchio trên cái ipad, nè hk chú ý, nhưng nó từ lúc gặp tên con trai đã hk ưa rùi, con trai zì mà da trắng hơn con gái, lông mi thì dài và cong, mặt thì điển trai, mắt thì to, nhìn vào sẽ bị cuốn hút,mặt thì lạnh như tiền, chắc là 1 tên lẳng nhăng lắm đây, mà nó chúa ghét vì.....(sau này pít)

Biệt thự Princess coldly...

“Nhà cũng hk thay đổi nhỉ, con chăm sóc mấy hoa hồng nhưng của mẹ tốt lắm, cảm ơn con nha”mẹ nó

“Dạ, để con kêu chú Quân(quản gia) đem đồ lên ẹ và ba, ba mẹ cứ nghỉ ngơi, tí làm cơm trưa xong rùi con sẽ kêu”nó

“uhm, vậy ba mẹ lên phòng trx, tí nói chuyện sau, lâu rùi cũng hk ăn cơm con nấu”mẹ nó

“À, Anh sẽ ở phòng kế con, đc hk”ba nó giờ mới lên tiếng

“dạ, ba sắp sao cũng đc, con hk có ý kiến”nó

“Uhm, vậy ba lên trx, anh Quân à, nhớ đem đồ của Minh Anh lên kế phòng của cô út nha”ba nó dặn dò

“dạ, tôi sẽ đem lên ngay” quản gia Quân

11.30 am...trong phòng ăn....

“con nấu ăn càng ngày ngon nha” mẹ nó

“hi...hi...nhưng sao bằng mẹ chứ”

Trong bữa cơm có lẽ chỉ có nó và mẹ nó nói chuyện, ba nó thì đôi khi có nói vài câu, còn tên con trai(hắn) thì chỉ ăn, hk nói zì nhưng cũng chú ý đến câu chuyện. Sau khi ăn cơm xong,nó thì rửa chén(nó hk mún có người hầu, nhưng ba nó cho quần gia Quân theo nó) rồi ra ngoài phòng khách

“Con sắp xếp cho Minh Anh học chung lp vs con, chắc hk có vấn đề zì chứ” ba nó nói vs nó khi nó vừa ngồi xuống

“dạ, con là chủ tịch mà, dễ như chơi, nhưng mà ông vô học thì đừng nói tui là chủ tịch nha” nó nói vs ba nó xong thì lạnh lùng dặn dò hắn

“zậy con nhớ giúp đỡ nó nghe” ba nó

“Dạ, à mà hắn là ai zậy, sao về chung vs ba mẹ” nó chỉ hắn

“À...uhm..Minh Anh là con của bạn ba con, cũng là vị hôn thê của con, sau này nó sẽ cùng học chung vs con” mẹ nó bối rối trả lời, còn nó nghe xong thì đơ lun rồi chạy lên lầu để che những giọt nx mắt sắp rơi ra, nhưng hắn đã thấy và cũng bần khi nó khóc nhưng hk hiểu vì sao lại pùn(A...pít ùi nhe)

3. Chương 3: Bạn Mới

Vài ngày sau kể từ khi bắt hắn là vị hôn phu, nó lạnh lùng hơn hắn và nghỉ suốt nguyên tuần ở nhà để ổn định lại tinh thần, sắp xếp việc tập đoàn(nó là TGD tập đoàn JV) và giải quyết những việc...(sau này pít), tuy nó bắt hắn cũng như nó, cũng bị gia đình sắp đặt, nhưng nó vẫn hk thích chuyện này,vài ngày wa nó pít hắn cũng là người tốt, tính cách tương đối giống nó, nên nó cũng có thiện cảm vs hắn, nó cũng pít bọn con nhà giàu như nó đâu có quyền tự lựa chọn con đường riêng ình, bây giờ nó ước được như những người bình thường, có 1 số tiền đủ sống, an nhàn wa ngày thui...

Sáng thứ 2 tuần sau.....

6h37'....tại lp 12a1...

“Sao giờ này mà con My chưa zô nữa ta, nguyên tuần trx nó mất tích lun, hổng lẽ bữa nay nghỉ nữa trời” Thư than vãn vs vài đứa pn trong lp

“Chắc tí nó zô ấy mà, đừng than nữa, nhứt tai quá” b1

“uhm, mày nói hoài tao mệt ghê nha, vk mày tí zô, làm zì lo zữ ạ”b2

Và cứ như zậy, Thư cứ tám vs mấy đứa trong lp

Tùng...tùng...tùng....tiếng trống vang lên, mọi người đều vào chỗ ngồi, nhưng ai làm việc nấy, người thì tám, người thì nghe nhạc, ngủ, hay chơi game,...nhưng mọi hoạt động đều dừng lại khi thầy giáo ‘thân iu’ của lp nó vào, nhưng hay thật, ông thầy vừa tới cửa lp thì ai nấy đều im lặng học bài(hay nhớ)

“Hôm nay lp ta sẽ có 2 pn mới, mời 2 em”

Ông thầy vừa nói thì cả lp nhón nháo hẳn lên, để xem thành viên mới của lp mình

“WOA..đẹp trai wá” girl 1

“người đâu đẹp zậy nè” girl 2

“thường thui, sao đẹp = tui” boy 1

“đúng là 1 lũ hám trai, làm như lp này hông có trai đẹp hổng =” boy 2

“kệ tui tui, mấy ông đẹp = người ta hông mà nói” girl 3,...

Vậy là hàng loạt tiếng bàn tán vang lên, bọn con gái thì cứ đưa mắt hình trái tim, bọn con trai thì trêu chọc bọn con gái và ganh tị vs 2 hần(nhưng hk có ý xấu nha, lp này hoà đồng mà)

Hai chàng trai bx lên bục, còn nó thì từ bên ngoài ung dung bx vào lp trx sự ngỡ ngàng của lp

“Chào thầy, vì nhà em có việc nên đến trễ ạ” nó lễ phép

“hk sao đâu, em vào chỗ đi” Thầy Hùng GVCN lp nó nói(ổng thương nó vì nó học giỏi mà ngoan nhé, nhưng ổng đâu pít nó là đứa quậy ngầm)

“dạ” nó nói xong thì xuống chỗ ngồi

“bây giờ 2 em hãy giới thiệu về mình đi” thầy Hùng nói

“Trần Minh Anh” hần lạnh lùng nói, cười nhếch miệng nhưng lũ con gái cũng mê mẩn

“Chào mọi người, mình là Trương Nhật Minh, mong mọi người giúp đỡ nhé” Minh nở nụ cười tươi, 1 lần nữa làm mấy girl trong lp diên đảo

“Chúng em ngồi ở đâu” hần hỏi thầy cộc lốc

“Anh sẽ ngồi kế My, còn Minh ngồi kế Thư” vừa nói ông thầy vừa chỉ xuống 2 bàn cuối dãy 4 mà nó và Thư đang ngồi, hần và Minh thì đi xuống vs nỗi thất vọng của bọn con gái và bọn con trai đang thầm mèn 2 nàng

*Sơ đồ lp:

d4 d3 d2 d1

.....
.....
.....
.....

nó, hần

Minh, Thư

“Chào pn, pn ình zô đc chứ” Minh

“Uhm, pn cứ tự nhiên”

Zậy là xong, 2 người này ăn nhập vs nhau nên nói chuyện suốt 2 tiết, còn hần thì đi xuống ngồi vào chỗ rồi gấn tai phone nghe nhạc, lâu lâu nhìn nó, nó thì gấn mác học sinh gương mẫu nên chăm chú học bài, hk chú ý chuyện xung wah

Tùng.....tùng.....tùng....tiếng trống vang lên kết thúc 2 tiết học, bây giờ bụng nó đói meo vì sáng giờ có ăn zì đâu, zậy là giờ ra chơi đã cứu mạng nó

“My, đi xuống canteen thui, đói quá nè” Thư làm nũng

“uhm, tao cũng đói ùi, sáng giờ có ăn zì đâu, 2 người đi chung chứ” nó way sang hỏi 2 hần

“uhm” hần

“uhm, mình cũng đói ùi nè” Minh cũng làm mặt nũng vs Thư làm Thư hơi đỏ mặt

Zậy là cả 4 đứa nó và hần cùng xuống canteen vs sự dòm ngó của bao người, bọn nó và hần chọn 1 chỗ khuất gần cửa sổ, nhưng vẫn là tâm điểm cả trường, Thư và Minh thì lấy đồ ăn cho hần và nó, giờ còn nó vs hần ngồi đó thui

“Minh là pn của anh” nó tuy hỏi hần nhưng mặt thì nhìn ra cửa sổ, nhìn xa xăm

“uhm, ba Minh là TGD của tập đoàn nhà tui” hấn nhìn nó trả lời nhẹ nhàng, bây giờ hấn mới nhìn kỹ nó, gương mặt tròn trĩnh, 2 má phụng phịu ửng hồng, đôi mắt to, mi dài cong vút, nhưng sâu trong đôi mắt như chứa 1 nỗi buồn, sống mũi cao, đôi môi đỏ tự nhiên, đầy đặn, da thì trắng hồng

“thức ăn tối ừi đây” tiếng nói của Minh vang lên làm hấn thoát khỏi dòng suy nghĩ của mình

“2 hamburger tôm, kem sôcôla, kem vani, cà phê sữa và cà phê đen đen đây, mày lấy zì” Thư

“cám ơn mày nhe, tao lấy hamburger, kem sô cô la, cà phê đen, ngồi xuống ăn đi” nó

“uhm, bộ mày mỗi ngày hk uống cà phê đen là chết à .Minh à, ông chỉ ăn mỳ thui sao” Thư nói vs nó xong way wa hỏi Minh

“đâu có, của mình là mỳ, coca, hamburger, còn cái đĩa sushi tôm và cà phê đen là của Anh” Minh nói

“uhm, thui ăn nào, mà tối mình đi bar nha” Thư ra lời đề nghị

“ý hay đó, mà bar nào zậy” Minh

“bar Red & Black, đc chứ”

“uhm, ok, vậy tối nay 9.00 gặp”

“uhm, còn 2 người đi chứ” Thư way sang hỏi nó và hấn

“uhm” “ok” 2 đứa cùng trả lời

“ok, quyết định zậy đi, tối nay gặp” Thư hơn hở

Cuộc trò chuyện dừng lại ở đó, bọn nó và hấn ăn xong tiếp tục 3 tiết học còn lại, rồi cả đám về nhà, Minh cũng về ở chung vs nó và hấn sau khi hỏi ý nó(ba mẹ nó đi Mỹ nữa ừi nhé)

4. Chương 4: Bar Red&black

9.00pm tại bar Red & Black.....

kít.....

kít.....

2 âm thanh vừa phát ra, mọi người xung quanh bar đều nhìn lại 2 chiếc xe mô tô phân khối lớn, 1 chiếc màu đen, 1 chiếc màu xanh dương trông nam tính và sành điệu đã gây ra tiếng động. 2 chủ nhân của 2 xe đó hk ai khác ngoài hấn và Minh, 2 người vừa tới đã thu hút sự chú ý của cả đám girl wanh đó, 2 người vừa cởi nón bảo hiểm thì cả đám con gái đều la hét, đưa mắt hình trái tim(chém ghê thật), chiếc xe màu đen là của hấn, hấn bx xuống xe sau khi cởi nón thì thấy thái độ của bọn hám trai xung wanh thì cười khinh miệt, zậy mà bọn con gái vẫn đỏ rầm rầm, khác vs nụ cười tươi của Minh, nhưng sức công phá của hấn và Minh cũng như nhau. Hôm nay hấn mặc quần jean đen phá cách vs đôi boot đen đính hạt cùng áo sơ mi đen bỏ ngoài, không cài 2 nút trên làm vẻ quyến rũ và lạnh lùng của hấn tăng lên nhiều lần(tập đoàn đen). Còn Minh thì áo sơ mi xanh dương bỏ ngoài hk cài 2 nút áo trên giống hấn làm Minh trở nên nam tính chứ hk trẻ con như thường ngày vs quần jean đen và đôi bata xanh dương, rồi cả 2 vào bar.

két.....

két.....

Sau khi 2 hấn đi thì cũng tới 2 nó, nó đi xe ô tô mui trần màu đỏ trông cá tính và mạnh mẽ, còn Thư thì xe ô tô mui trần màu trắng trông nữ tính, 2 nàng vừa bx xuống xe thì sức công phá còn hơn bọn hấn, bọn con trai thì chảy máu mũi, có người phải nhập viện(chém kinh dữ), bọn con gái thì ganh tị, ngưỡng mộ. Hôm nay nó mặc chiếc đầm màu đỏ cúp ngực ôm sát thân làm lộ 3 vòng cực chuẩn của mình, chiếc đầm của nó chỉ dài tới ngang đùi lộ ra đôi chân thon dài hk tí vết và làn da trắng hồng rạng rỡ(playgirl cold mà), vs đôi

giày cao gót màu đỏ trông nó thật quyến rũ nhưng hk kém phần lạnh lùng làm người ta hk dám nhìn thẳng vào mắt, tóc thì thả tự nhiên(tập đoàn đỏ nek). Còn Thư thì nữ tính hơn rất nhiều nhờ vào chiếc đầm cúp ngực màu trắng dài ngang đầu gối, đuôi váy xoè ra đủ vừa làm Thư như 1 nàng công chúa bx ra từ truyện cổ tích vs đôi giày búp bê màu trắng nốt, tóc thì thả xuống vén wa 1 bên(còn đây là tập đoàn trắng), rồi cả 2 bx vào bar lun.

Vừa vào bar là tiếng nhạc đập vào tai bọn nó,cùng vs cả đám nam nữ nhảy nhót, nó giờ đã thấy 2 hần đang ngồi 1 góc khuất đang uống rượu, nhưng có cả đám con gái vây wah mặc đồ hở hang như hk mặc đồ, còn bọn hần thì lạnh lùng hk chú ý tới, mặc bọn con gái rủ nhảy. Nó và Thư định bx lại chỗ 2 hần thì...

“Nè, cô em nhảy vs anh nha” nó và Thư bị chặn lại bởi cả đám con trai, tên cầm đầu vừa định ôm nó thì nó định đánh lại nhưng 1 người đã nhanh hơn nó

“Á”tên con trai định ôm nó bị 1 người con trai khác đá văng ra xa làm mọi sự chú ý của tất cả mọi người về phía nó và tên con trai.

“Cô hk sao chứ” tên con trai hỏi nó, chính xác là hần

“hk sao, cảm ơn anh” nó cười nhẹ làm hần bị hút hồn

“TỰI BÂY, ĐÁNH NÓ CHO TAO” tên con trai vừa bị đánh kêu đàn em của mình đánh hần. Bây giờ 1 cuộc chiến đã xảy ra, hần và Minh(Minh chạy xô tiếp) đánh vs 7,8 thằng con trai đồ con, bặm trợn nhưng chỉ sau 5’ thì cả đám đều bị hần và Minh đánh hk còn 1 đứa, tên cầm đầu thấy zậy liền chạy trốn vs bọn đàn em, bây giờ mọi người đều tiếp tục nhảy nhót, uống rượu.

“Thư hk sao chứ, hôm nay Thư đẹp lắm” Minh chạy lại chỗ Thư đang đứng hỏi thăm làm Thư 1 lần nữa đỏ mặt(bị điện giật chắc lun)

“Minh...minh hk sao đâu” Thư áp úng trả lời, nó thì đứng nhìn cũng đủ pít Thư và Minh thích nhau nhưng hk ai pít thui

“Cô sao rồi, có bị thương đâu hk” hần cũng hỏi thăm nó

“hk sao đâu, còn anh” tuy nó nói ngắn gọn, lạnh lùng nhưng hần cũng vui vì nó đang wan tâm hần

“hi...hi...minh hk sao đâu” hần cười tươi khác vẻ lạnh lùng hằng ngày, nó thì bị thu hút ở nụ cười ấy nên có phần ngạc nhiên vì hần nếu có cười thì cũng chỉ là cười khinh, cười nhạt, còn hần cũng ngạc nhiên hk kém vì hần đã cười tươi vs nó, người thứ 2 làm hần thoải mái đến zậy(người đầu là Minh đó)

“uhm, anh cười đẹp lắm, chúng mình vào phòng Vip 1 đi” nó nói

“uhm”“ok”“ok” cả 3 đứa còn lại nói

Zậy là cả 4 đứa vào phòng Vip1 nói chuyện, hôm nay đặc biệt nó và hần đều cười,cả 4 đứa sau 1 lúc nói chuyện thì ra sàn nhảy, mọi người một lần nữa bị nhập viện bởi 4 đứa nó(quá đẹp mà) rồi cả 4 về nhà

11.00pm tại biệt thự nhà nó.....

Nó, hần và Minh sau khi về nhà thì ai về phòng nấy. Tại phòng Minh thì vừa vào phòng đã đi tắm và đi ngủ và đặc biệt tối đó đã mơ thấy Thư(ê..ngiht lắm nha). Còn phòng hần thì sau khi hần vào phòng thì đi tắm, sau đó lên giường nằm và nghĩ đến thái độ của nó đối vs hần hôm nay rồi cười 1 mình(tự kỷ), hần vui lắm vì hôm nay nó cười nhiều vs hần, cũng bớt vài phần lạnh lùng đi, nhưng hần lại suy nghĩ tại sao dù nó vui cỡ nào(lúc bên Thư và gđ nó) thì đôi mắt đó vẫn kiên quyết nhưng u buồn, hk thể nào vui lên được, có lẽ hần đã bị nó thu hút vì ánh mắt đó và hần mún mình là người làm nó vui thật sự chứ hk giả tạo như vẻ bề ngoài và tự hứa vs bản thân quá khứ sẽ hk lặp lại .Đến phòng nó thì có 1 nàng công chúa đang tiếp tục.....on facebook(@_@)

“May co ve da co thien cam vs Anh ui phai hk”

“uhm, co le zay, nhug sao may pit tao co thien cam vs Anh”

“tao la pn may ma, tao hk dam noi la pn than cua may vi tao pit may se hk co nguoi ban than that su, vi neu tao la pn than cua may thi chuyen zi may cug noi vs tao ui, chu hk phai tao chi biet may wa nhug loi

của ba tao ke dau, chuyen may la con của tập đoàn JV đều là ba tao ke, con nhưng bị mất khác về may thì may hk bao giờ nói cho tao”

“tao xin lỗi vì hk tin tưởng may, nhưng tao là zay do, hk thể tin bất cứ ai, nên hk ai có thể là bạn thân của tao dc, xin lỗi may nha”

“hk có zì dau, tao pit may ma, may lạnh lùng vs nhưng người mới gặp, hoa hồng vs nhưng người da đen, nhưng do chỉ là gia tao vì tính cách của may hk ai đoán dc, thật sự bị hiem, nhưng tao nghĩ có lẽ vì chuyện zì do o wa khu nên may mới như zay thôi, thôi khuya ui, ngủ đi, chúc hk thành gàu trực bay giờ”

“uhm, pye”

Đó là đoạn chat của nó và Thư, người mà mọi người xung quanh nghĩ là bạn thân của nó, nhưng thật sự hôm nay Thư nói đúng, nó hk thể tin bất cứ ai, về ngoài thân thiện của nó chỉ là giả tạo, con người thật sự của nó là 1 người lạnh lùng, nghiêm túc, vô cảm, hk thể hoà đồng vs bất cứ ai, nhưng ai đâu pit lí do nó trở nên lạnh lùng như vậy là do quá khứ của nó, trái tim nó đã bị đóng 1 lớp băng dày đặc để bảo vệ trái tim dễ vỡ như thủy tinh, nhỏ bé đó, nó sợ lắm, nếu lớp băng kia mà tan chảy thì trái tim nó sẽ vỡ mất, nên nó đã tạo nên 1 bộ áo giáp để bảo vệ chính mình thôi, hk muốn ai xâm phạm vào trái tim của nó, cũng như hk ai có thể làm nó khóc, những giọt nước mắt quý như thạch anh đó sẽ hk bao giờ rơi, dù rơi thì chỉ có nó có quyền được thấy, hk cho ai có cơ hội thấy nó.....và nó cứ như vậy, suy nghĩ rồi từ từ chìm vào giấc ngủ, 1 giấc ngủ của hoa baby.....

5. Chương 5: Gặp Lại

Hôm nay là 1 ngày đẹp trời, trời trong xanh, nắng dịu nhẹ, không khí mát mẻ, chim hót líu lo, hoa thơm đua nở(nói chung là trời rất đẹp...).

“ My ơi, thức dậy đi học kìa” hần nhẹ nhàng đánh thức nó

“Cho mình ngủ tí đi mà” nó chưa mở mắt mà phụng phịu vs hần, làm hần mún hôn nó vì gương mặt bây giờ của nó thật sự đáng yêu như con mèo con mún vỗ về.

“Bây giờ là hơn 7.00 rồi đó nghe, hk thức là trễ học găng chịu, mình đi trx đây” hần nói xong thì bước ra ngoài, hần sợ mình còn ở đây chắc hôn nó mất. Sau khi hần đi chừng 5’ thì nó mới ngó ra câu nói của hần rồi vọt vào nhà tắm làm vsen, sau 10’ thì nó đã chỉnh chu vs bộ đồng phục của mình rồi thẫn thờ hần sao lại đi trx bỏ nó 1 mình ở nhà, nhưng thôi việc quan trọng của nó phải đến trường nhanh chứ hk đường đường là học sinh gương mẫu trx mặt thầy cô mà đi trễ thì nhục mất. Nghĩ vậy nó liền chạy 1 mạch xuống nhà, nhưng cảnh tượng zì đây, hần và Minh thì an nhàn ăn sáng, hk 1 chút được gọi là vội vã.

“Nè, sao 2 người chưa đi học, pit trễ rồi hk” nó nóng giận nên la lớn, nhưng cả 3 người(2 hần và quần gia) đều cười to.

“Thưa tiểu thư, bây giờ chỉ mới hơn 6.00 thôi ạ” bác Quân cười hiền(quần gia đó, sau này mình sẽ là bác Quân), nó thì mới ngó ra là mình bị hần lừa, rồi đưa cặp mắt này lửa về phía hần

“Ồ...tại mẹ bảo mình nếu nói My bị trễ học thì My sẽ thức dậy ngay” hần đáp ứng(kêu mẹ lun sao, ghê nha)

“Thì ra là mẹ sao, thôi, hôm nay bỏ wa, ăn thôi” nó dịu giọng lại, rồi cả 3 đứa cùng ăn

Tính...tong...tính....tong....

Tiếng chuông cửa nhà nó vang lên

“Bác Quân xem giúp con ai đến vậy”

“Vâng, thưa tiểu thư” bác Quân ra mở cửa thì là Thư, hôm nay nhỏ đến nhà nó ăn sáng chung sẵn rồi đi học

“Là mày sao, wa nhà tao ăn sáng chùa phải hk” My chọc Thư

“Mày kì quá, giờ cho tao ăn hk”

“hi hi, bác Quân lấy 1 phần cho Thư giùm con nhé”

“Dạ vâng” sau khi bác Quân lấy phần thức ăn cho Thư thì cả 4 đứa vừa ăn vừa nói chuyện, ăn xong thì cả 4 đứa đi xe đến trường bằng xe hơi, nó thì màu đỏ, hấn thì màu đen, Thư thì màu trắng còn Minh thì màu xanh dương(chưa đủ tuổi mà chạy mắc ham)

6.38 Trường HF.....

Kết...như vậy lần lượt 4 xe của bọn nó và hấn chạy vào bãi giữ xe, cả đám học sinh của trường hk pít ai là chủ nhân của những chiếc xe đắt tiền đó, vì là trường tư dành cho học sinh giỏi khá nên đại đa số là con nhà giàu, rất ít học sinh có hoàn cảnh khó khăn, nhưng từ đó đến giờ học sinh đa số được đưa rước, nếu có tự chạy xe thì là xe đạp, đạp điện, xe máy, tai ga,..chứ hk có người chạy xe hơi đắt tiền như vậy. Rốt cuộc sự tò mò của cả trường cũng được thỏa mãn, khi cả 4 xe đều mở cửa 1 lượt, cả học sinh đều bất ngờ vì 2 người mới chuyển đến gia đình lại giàu đến vậy, nhưng cả trường ngạc nhiên hơn khi 2 đứa nó cũng đi xe hơi đắt tiền hk kém vì thường ngày chỉ có 2 đứa nó đi xe đạp thôi nên ai cũng tưởng bọn nó là gia đình khó khăn(mới vào đã gây sốc ùi).Bọn nó và hấn bỏ wa những lời bàn tán rồi cùng nhau về lp, bỏ ngoài tai những lời nói xấu hay khen ngoài sau lưng

Lớp 12a1.....

Giống như cảnh tượng dưới sân, trên lp bọn nó cũng bàn về cả 4 đứa vì sao lại đi xe hơi,...Nhưng bọn nó như hk nghe thấy gì, bọn nó pít cái lp này có thật nhiều chuyện nên chuyện này chắc sớm chìm thui, nên 2 đứa như thường ngày, nó gán mác học sinh gương mẫu nên lấy bài ra vở học chứ nó thuộc hết ùi, còn Thư thì kiểm pñ trong lp nói chuyện, còn hấn thì lun như vậy, gán headphone nghe nhạc rồi nhìn nó, Minh thì chơi game hoặc ngủ,....

Tùng...tùng...tùng.....

Tiếng trống vang lên, ai đều vào chỗ nấy, riêng nó, hấn và Minh vẫn hk đổi tư thế, Thư thì về chỗ ngồi nhưng vẫn tám vs mấy đứa gần bàn(bó tay vs chị này lun). Nhưng được 1 lúc thì lp im hấn vì ông thầy thân iu của bọn nó cũng vào lp.

“Hôm nay lp ta sẽ có học sinh mới. Các em hoan nghênh nào” ông thầy vừa dứt câu thì lp reo hò ầm ĩ vì sắp có ma mới.Từ ngoài cửa bx vào là 1 chàng trai vô cùng xinh đẹp, mang nét ấm áp đáng iu, cả lp ai cũng reo hò ầm ĩ và tiếp đến là những ánh mắt hình trái tim của bọn con gái và những lời trêu chọc của bọn con trai, riêng 4 đứa nó vẫn hk để ý đến

“Xin chào, mình là Nguyễn Duy Bảo, rất vui được làm pñ vs mọi người, mình vừa du học ở Mỹ về nên mong mọi người giúp đỡ nhé” Bảo nói xong cười hiền hoà làm bọn con gái ngất ngây, Mỹ thì giật mình đứng dậy nhìn Bảo, còn hấn thì ngạc nhiên vì thái độ của nó

“Là Bảo thật hả” nó ngạc nhiên

“Pñ là Mỹ hả” Bảo ngạc nhiên hk kém, còn cả lp cũng bất ngờ vì nó wen biết vs Bảo ngay cả hấn cũng vậy và hấn cảm thấy ghét người tên là Bảo trx mặt....(ô là lá, nghi ngờ tới đỉnh cao)

6. Chương 6: Bạn Thân

Trích...

“Xin chào, mình là Nguyễn Duy Bảo, rất vui được làm pñ vs mọi người, mình vừa du học ở Mỹ về nên mong mọi người giúp đỡ nhé” Bảo nói xong cười hiền hoà làm bọn con gái ngất ngây, Mỹ thì giật mình đứng dậy nhìn Bảo, còn hấn thì ngạc nhiên vì thái độ của nó

“Là Bảo thật hả” nó ngạc nhiên

“Pn là My hả” Bảo ngạc nhiên hk kém, còn cả lp cũng bất ngờ vì nó wen biết vs Bảo ngay cả hần cũng zậy và hần cảm thấy ghét người tên là Bảo trx mặt....(ô là lá, nghi ngờ tới đỉnh cao)

“Thầy ơi, cho em ngồi gần My được không thầy” Bảo way wa thầy nài nỉ

“Zậy em ngồi trên My đi, ở đó chỉ có 1 người ngồi thui” ông thầy mềm lòng

“Dạ, cảm ơn thầy” nói xong Bảo vui vẻ xuống chỗ ngồi, nhưng vừa ngồi vào chỗ định nói chuyện với Mỹ thì...

“Giờ này là giờ học, có chuyện zì nói sau đi” hần bực dọc nói, nó thì pít hần tuy lạnh lùng nhưng từ đó đến giờ đâu thấy hần bực như zậy(ghen đó)

“zậy tí xuống canteen nói sau hé, giờ này học thui” nó cười tươi với Bảo làm hần tức điên lên, nó tuy thấy biểu hiện của hần nhưng không hiểu tại sao hần như zậy(đã nói ghen rồi mà)

Zậy là 2 tiết học trôi wa 1 cách nhanh chóng, hôm nay 4 đứa nó đã có thêm 1 thành viên mới, đó là Bảo

“Để tụi mình lấy thức ăn nhé” Minh nói xong thì cùng với Thư đi mua thức ăn, giờ còn nó, hần và Bảo. Nó và Bảo thì trò chuyện vui vẻ, bỏ hần ngồi 1 mình, không để ý tới, làm hần tức sôi máu nhưng không pít vì sao lại như zậy, nó giống như cảm giác nó gặp người đó, nhưng cảm xúc này còn mãnh liệt hơn nhiều...

“Thức ăn tới rồi đây” Minh nói to

“Mỗi người 1 phần nhé” Thư cười nghịch ngợm

“À, Bảo là bạn của My phải không, sao mình không pít zậy” Thư tò mò hỏi nó

“Tao và Bảo là bạn từ nhỏ, nhưng lúc lên 4 tuổi thì Bảo phải wa Mỹ du học, bây giờ về đây phụ giúp tao vài việc thui, việc này tao chắc cũng nhờ mày giúp tao, nhưng ở đây nói không tiện, và Bảo cũng là bạn thân của tao ngoài mày”

“uhm, nhưng mày nói lại câu cuối được không, tao không nghe rõ” Thư vui vì vừa nãy nó nói Thư là bạn thân

“không nghe thì thui, tao không nói lại đâu” nó chọc

“Được rồi, không nói thì thui, ăn thui” Thư giả vờ giận dỗi làm nó cười

Nhưng chắc hần bữa ăn đó không ngon lắm rồi, vì 4 người(Bảo, nó, Thư, Minh)thì còn vui, nhưng hần thì cứ hậm hực trong lòng vì nó lun cười với Bảo, và thân thiện hơn với Bảo rất nhiều hơn là hần. Xong bữa ăn, cả 5 đứa về lớp học tiếp 3 tiết còn lại, xong việc học thì Bảo về nhà ở lun, làm hần 1 lần nữa nóng máu ghen.

Tại biệt thự nhà nó...

Sau khi về nhà, nó đích thân vô bếp nấu ăn mừng Bảo về nước làm hần đã nóng còn nóng hơn, nó còn mời cả Thư đến ăn nữa.

“woa..oa...ngon quá đi, mày nấu ngon quá, chắc tao di cư wa bên đây ở chung với mày luôn quá” Thư vừa ăn vừa nói

“OK, mày mún wa thì wa, nhà tao còn nhìu phòng trống lắm” nó nói

“Yeah, zậy ngày mai tao sẽ wa bên đây” Thư nói xong thì gấp nguyên miếng thịt bỏ vào miệng

“Thư à, ăn này đi” Minh gấp miếng gà cho Thư

“2 tụi bây có vấn đề lắm, khai mau” nó thấy thái độ của Minh nên tra hỏi

“À...uhm....thật ra tao và Thư đang wen nhau” Minh liền giải giây cho Thư, làm cả bọn cười lớn

“Thui, ăn đi”Thư ngưng ngưng đỏ mặt làm cả bọn cười nhiều hơn

“Bảo à, mày thích ăn thịt bò lắm mà, ăn đi” nó vừa nói vừa gấp cho Bảo 1 miếng thịt lớn

“Nè, anh ăn đi” nó cũng gấp cho hần làm hần vui được phần nào

Sau bữa tối, Thư thì về nhà, cả 3 hấn và nó cũng về phòng, khi ai nấy đã về phòng thì Bảo wa phòng hấn Cốc...cốc...cốc...

“Vào đi” hấn nói

“Là mình đây, mình pít pạn thích My, nhưng mình nói trx, nó rất dễ bị tổn thương, nên iu nó thì đừng làm nó đau, nếu My mà có chịu bất cứ tổn thương nào thì đừng trách mình, thui mình zề phòng” Bảo nói xong thì về phòng, còn hấn thì vui mừng....

7. Chương 7: Về Nước

Đã 1 tháng trôi qua, nó và hấn cũng thân nhau hơn nhiều, hấn càng ngày yêu nó hơn và cũng biết được vài bí mật của nó mà Bảo đã kể(tuy Bảo là bạn thân của nó nhưng nó chỉ nói vài việc cần thiết, còn những việc bần hơn nữa thì nó không kể vì nó không muốn ai thương hại nó và an ủi những câu vô ích mà, và nó là cung Ma kết đó). Hôm nay là 1 ngày đẹp trời, sáng hôm nay nó thức dậy thật sớm vì là ngày sẽ công bố cho toàn thể giới việc nó và chị nó là tiểu thư của tập đoàn JV và chị của nó hôm nay cũng sẽ về nước, nên nó thật sự rất vui vì lâu rồi chưa gặp chị nó.

9.00 am tại sân bay Tân Sơn Nhất.....

Kết....

Chiếc xe 4 chỗ màu đỏ của nó vừa thắng lại thì đã thu hút mọi ánh nhìn vì độ sang trọng của nó và không pít ai là chủ nhân của chiếc xe đắt giá này. Nó vừa bước xuống xe thì mọi người đều trầm trồ vì nhan sắc baby nhưng lạnh lùng của nó, đôi mắt màu đen sâu thẳm như nhìn thấu tâm can người nhìn vào nó(cung ma kết mà, nhìn thấu là đúng ùi, he he), đôi môi đỏ mọng cười nhếch lên rồi nó nhìn quanh tìm chị và anh rể nó(nói anh rể zậy thui chứ mới là hôn phu à). Hôm nay nó mặc chiếc áo sơ mi màu đỏ bỏ vạt trước vào quần đùi ngắn màu đen, còn vạt áo sau thì thả tự nhiên bên ngoài thêm đôi boots màu đen trông thật cá tính và năng động, tóc nó được búi cao lên làm lộ đôi má hồng hồng của nó rất đáng yêu....

“Chị hai, anh hai, em ở đây nè” nó kêu lớn, thì từ xa có cặp nam thanh nữ tú đang bước dần về phía nó, người con gái là chị nó, chị nó năm nay mới 20 tuổi nên cũng rất năng động như nó,, nhưng đôi mắt chị nó rất hiền hoà mà sắc xảo còn hơn nó, nhưng chị nó thì mang vẻ đẹp hiền hoà, nhu mì, còn nó thì mang vẻ đẹp âm lãnh, như tảng băng di động, chị nó thì mặc 1 chiếc đầm màu hồng nhạt có ôm ngay eo và đuôi váy xò ra vừa phải, với đôi guốc màu trắng trông thật nữ tính và chị nó là hotgirl(chị nào em nấy mà). Còn tên con trai là anh rể nó, anh mặc chiếc áo sơ mi màu trắng và quần jean màu đen với đôi giày da đắt tiền trông rất nam tính, và anh cũng là hotboy(anh họ của hấn đó)

“Chào em, lâu rồi mới gặp đẹp nhiều nha, nhưng lạnh quá đó” anh rể nó nói(sau này mình gọi là Khang nhé)

“Sao mới gặp em của em đã nói móc rồi, có tin là em không cho anh về nhà không” chị nó bênh vực nó(sau này mình gọi là Ngân)

“Thui, được rồi, tội mình về nhà thui, gây sự chú ý đủ rồi đó” nó vừa nói vừa đưa cặp mắt nhìn xung quanh, bây giờ Ngân và Khang mới chú ý bọn nó là tâm điểm của sân bay nên cả 3 người nhà ta về nhà

Biệt thự nhà nó.....(mình quên nói nhà này là của nó nhé, là tiền lương làm việc ở tập đoàn đó)

“2 người vào đi, bác Quân ơi, đem đồ chị và anh con lên phòng giùm nhé” nó

“Chào đại tiểu thư và đại thiếu gia về nhà, để tôi đem đồ lên phòng” bác Quân

“Hai anh chị nghỉ ngơi đi, hôm nay là chủ nhật nên em rảnh lắm, em đã kêu Minh Anh và Bảo đi mua đồ ăn rồi, chắc tí sẽ về thui, còn Thư và Minh thì đi chơi rồi, chiều mới về, nên anh chị lên phòng đi, em sẽ đợi 2 người đó về rồi sẽ nấu cơm”

“uhm, chị lên đây, mệt quá, tối còn phải dự tiệc nữa” Ngân vừa nói vừa uể oải vươn tay, rồi 2 người tự ai nấy lên phòng nghỉ ngơi

10' sau....

“My ơi, thức ăn zề rồi đây” hấn và Bảo chưa vào nhà đã nghe tiếng nói

“Đề lên bàn đi” nó nói với 2 hấn thì cả 2 vừa bước vào, qua 1 quãng thời gian thì Bảo cũng nhập nhóm của bọn nó và hấn và Bảo cũng thân với hấn lun

“My sẽ chỉ cho 2 người sơ chế thức ăn, còn mình thì sẽ nấu, được chứ” nó nói, còn bọn hấn thì gật đầu, xong nó chỉ tới đâu thì bọn hấn làm tới đó, tuy 2 hấn lần đầu lật rau, rửa thịt nhưng làm rất tốt, vì vậy nó cũng có thời gian làm nhiều món khác và làm những món tráng miệng,....

12.00....

“Thơm quá đi, thật không hổ danh là đầu bếp của chị nha” Ngân và Khang bước xuống lầu rồi vào nhà bếp thì thấy 1 cảnh tượng hết sức là....trên bàn thì đủ món thức ăn ngon lành, nhà bếp thì sạch sẽ, nó thì đang lấy trái cây ra cắt, còn hấn thì rửa chén, Bảo thì dọn dẹp bếp...(OMG)

“Chao ôi, thằng em họ của tôi tội nghiệp chưa kìa, chưa 1 lần vào bếp mà có vợ thì rửa chén luôn, còn thiếu gia tập đoàn DB thì phải dọn dẹp kìa, ôi đúng là chị em nhà này biết cách sai người ta mà không 1 lời oán than mà” Khang giả bộ buồn rầu

“Thui đi, anh mà nói nữa thì em sẽ bắt anh làm việc nhà đó” Ngân đe dọa

“Thui mà, nè, tội mình ăn cơm thui” Khang chuyển đề tài, rồi cả bọn quây quần bên bàn ăn, vừa nói chuyện vừa ăn cơm rồi cười đùa, xong cả bọn ai về phòng nấy nghỉ ngơi, để cho Bảo và hấn tiếp tục nhiệm vụ rửa chén cao cả của mình.(Chắc tối nay rất thú vị đây, he..he..he..cười 1 cách man rợn)

*Giới thiệu nhân vật:

-Nguyễn Duy Bảo: 18t, bạn thân của nó, đi Mỹ du học từ năm 4 tuổi, về nước để giúp nó 1 số việc, tính ấm áp, hiền hoà, tổng giám đốc tập đoàn DB, là 1 hotboy nhưng thua hấn

-Trần Quốc Khang: 22t, anh họ của hấn, tính vui vẻ, nhưng khi làm việc thì lạnh không kém hấn, rất thương hấn nhưng thua Ngân, Chủ tịch tập đoàn QK, là 1 hotboy ngang ngửa hấn

-Võ Kim Ngân: 20t, chị hai nó, nữ tính, nhu mì, mang vẻ đẹp ấm áp, hiền dịu, đôi mắt giống nó nhưng không lạnh mà ấm, khi giải quyết công việc rất lạnh nhưng không bằng nó, Phó Chủ tịch tập đoàn JV, rất thương nó hơn Khang

-Lê Gia Hân:18 tuổi, tiểu thư tập đoàn GH, bề ngoài kêu căng nhưng thật chất rất ngoan hiền, là Tổng Giám Đốc GH, sau này nhập bọn với bọn nó luôn, vừa đi du học bên Pháp về

8. Chương 8: Dự Tiệc

15.00pm....

Biệt thự nhà nó....

Hiện giờ tại nhà nó, nó đang làm thức ăn nhẹ cho tất cả mọi người, bác Quân thì dọn dẹp nhà cửa và giúp nó nấu ăn, bây giờ nhà nó có tất cả là 8 người kể cả bác Quân, nên nó làm rất nhiều như bánh flan, râu câu, nước uống, kem,...để mọi người ăn lót dạ trước khi đi tiệc, bây giờ ai không pít nhìn vào thấy nó như vậy như 1 người nội trợ đích thực. Ngoài phòng khách thì Bảo và hấn đang xem tin tức, Ngân và Khang thì nói chuyện, đùa giỡn với nhau. Minh và Thư thì vừa mới về nên ở đó nói chuyện với mọi người,...(tội nó quá..=_=)

“Hai người về rồi sao, đi chơi vui không” nó và bác Quân mang thức ăn ra gặp Minh và Thư nên hỏi

“Vui lắm, nhưng đi tới đâu thì bọn ‘kiến’ bu tới đấy nên hơi mệt nhưng cũng vui” Thư cười híp mắt

“Uhm, mọi người ăn đỡ đi, tí đi dự tiệc chỉ uống rượu thui, không có gì đâu mà ăn, nhất là mỳ đó Heo, không ăn hồi ngất rãng chịu” nó chọc

“Làm như tao ham ăn hông =, mà tiệc này mỳ bố trí mọi thứ mà, sao không để đồ ăn tiếp khách” Thư thắc mắc vì nhỏ rất ít dự tiệc

“Vì đây là buổi ra mắt toàn thể giới biết Mỹ và chị Ngân là con tập đoàn JV, ngoài ra còn công bố hôn ước của 2 người đó và ba Mỹ sẽ trao chức chủ tịch cho chị Ngân, còn Mỹ lên phó chủ tịch, nên buổi tiệc rất ngắn, mọi người đến chỉ muốn biết mặt những người thừa kế tập đoàn thui” hần nói thay cho nó

“À, hiểu rồi, zậy cổ phiếu của JV sẽ tăng đây” Thư phán đoán

“Uhm, ngoài ra, tuy là buổi tiệc do tập đoàn JV mời, nhưng cũng sẽ công bố Minh Anh lên làm chủ tịch VQ, Nhật Minh làm phó chủ tịch VQ, Bảo là chủ tịch DB, Thư là chủ tịch AT, hình như là tiểu thư tập đoàn GH sẽ về nước và cũng nhận chức chủ tịch nữa đó, em hiểu rồi chứ” Ngân nói thêm

“Sao em không biết zậy ta” Thư

“Đây là tin mật, chỉ có tao biết vì tao là người sắp xếp buổi tiệc”

“À...không biết vị tiểu thư đó thế nào nhỉ, thui ăn đi, còn phải nghỉ ngơi rồi chuẩn bị đi nữa chứ, 7.00 có mặt phải không” Thư

“Uhm” Minh

Đây là cuộc nói chuyện của cả đám tụi nó, xong bọn nó về nghỉ ngơi để thư giãn đầu óc

7.00pm tại nhà hàng King Sun.....

King Sun là 1 nhà hàng rất nổi tiếng tại vùng đất Sài Thành này, và cũng là của gia đình nó(chém đó nha), xung quanh là những rặng cây xanh toả bóng mát, tuy là ở giữa trung tâm nhưng vì vùng đất rộng lớn nên thoáng đãng, chỉ những triệu phú trở lên mới đủ tiền để ăn và đặt tiệc ở đây. Xung quanh bên ngoài nhà hàng, có nhiều vệ sĩ canh gác không cho những người không liên quan vào, nhà hàng rất đơn giản nhưng toát lên vẻ sang trọng và quý tộc, mọi người bây giờ có mặt ở đây đều là những người có máu mặt nổi tiếng trên thương trường, đi đến đâu cũng được người ta kính nể, nên việc ở nhà hàng xuất hiện những chiếc xe đắt tiền hay những chiếc phi cơ riêng cũng là chuyện thường tình...(ham quá)

kết....kết....kết....

Hàng loạt tiếng thắng xe của những chiếc xe đắt tiền vang lên, những vệ sĩ cung kính mở cửa xe đón chào những vị khách quý. Bây giờ ở nhà hàng có rất nhiều phóng viên chụp ảnh để đăng tin việc thay đổi lớn trong thương trường này vì hôm nay sẽ xuất hiện nhiều chủ tịch mới, những công tử, ông chủ thì khoát lên mình bộ vest đắt tiền, những tiểu thư và quý bà thì son phấn lòe loẹt, trang phục, nữ trang đắt tiền để khoe sự giàu có của mình,...Nhưng mọi người dần dần cũng vào nhà hàng để mong đợi những vị thừa kế mới như thế nào....

Ngay khi mọi người vừa đi thì bọn nó cũng tới nhưng đi bằng đường hầm của nhà hàng để tránh phóng viên, nó, Thư và Ngân thì bước xuống từ chiếc xe đỗ của nó, hần và Khang thì đi xe màu đen của hần, Minh, Bảo thì đi xe màu xanh của Minh. Hôm nay hần mặc bộ vest màu đen với đôi giày da màu đen nốt, tóc chải gọn gàng, tai đeo khuyên kim cương trắng làm nổi bật gương mặt lạnh lùng của hần; Khang thì vest và giày da xám, đeo khuyên ruby trắng, hôm nay vì đi dự tiệc nên Khang cũng mặt lạnh giống hần; Bảo thì cũng vest và giày da đen nhưng nhạt hơn màu của hần, tai đeo khuyên ruby đỏ, mặt vẫn ấm áp; Minh thì vest và giày da xanh, khuyên tai ruby xanh nốt, mặt vẫn hiền hoà;...

Còn bọn nó thì khác, nó thì mặc đầm dạ hội cúp ngực màu đen, ôm cả 3 vòng và xoè ra phần đuôi, ở eo bên trái có hoa lông vũ đen làm điểm nhấn, trông nó rất lạnh lùng, trên cổ nó đeo bộ dây chuyền kim cương sang trọng, tai đeo kim cương nốt, khuyên cài tai thì bằng vàng(vì tai nó chỉ đeo được vàng, đeo loại khác thì bị chảy máu), mang guốc màu đen có đính kim cương(nó với hần mặc đồ cặp nè); Ngân thì đồ giống nó nhưng là màu hồng, trên cổ là ruby trắng, tai cũng vậy, giày màu hồng đính ruby trắng lun; Thư thì là

đầm dạ tiệc màu trắng, ôm 3 vòng và xoè ra ở đuôi, phần ngực có đính ruby xanh, có dây bắt chéo ra sau trông nữ tính, giày màu trắng đính ruby xanh nốt, hôm nay 7 người bọn nó và hân quả thật rất đẹp

Quay vào bên trong nhà hàng, bây giờ mọi người đang giao tiếp nhằm hợp tác để phát triển tập đoàn của mình, người thì khoe sự giàu có của mình, người thì bàn việc tập đoàn với nhau, nhưng ai cũng có 1 điểm chung là tò mò không pít những vị chủ tịch mới là người như thế nào, vì những tập đoàn trao lại cho những người thừa kế hôm nay đều là đứng đầu toàn Châu Á, thậm chí là toàn thế giới, nên sẽ ảnh hưởng đến thương trường rất cao, và đây cũng là mục đích chính họ đến đây, làm quan hệ tốt để hợp tác với nhau

7.30.....

Cạch...tiếng cửa nhà hàng vừa mở ra, 2 hàng vệ sĩ chạy vào ngăn nắp và cuối đầu kính cẩn làm thu hút mọi sự chú ý của mọi người vì nhân vật chính đã đến. 1'...2'....3' trôi qua mà cũng chưa ai bước vào làm sự hồi hộp của mọi người càng tăng lên, nhưng rồi thời khắc đó cũng đến, tràn vỗ tay của mọi người vang lên khi các vị chủ tịch đương thời của các tập đoàn bước vào, đầu tiên là ba mẹ nó và Ngân, tiếp đến là ba mẹ hân rồi ba mẹ Khang, Bảo, Minh, Thư và ba mẹ của Hân(vị tiểu thư vừa về nước). Nhưng mọi người trong buổi tiệc lại tò mò vì không thấy những vị chủ tịch mới, ai cũng bàn tán xầm xì, nhưng rồi lại im lặng hoàn toàn vì khoảng 5' sau, tiếng cửa lại mở 1 lần nữa, những vệ sĩ chào cung kính hơn, bước đầu là Khang và Ngân, tiếp là hân và nó, sau là Minh và Thư, cuối cùng là Bảo và Hân(Hân mặc đầm cúp ngực màu xanh biển nhạt, cổ và tai đeo ruby tím, guốc màu xanh, Hân rất đẹp nhưng không = nó, Hân mang vẻ đẹp lai tây nên cứng cáp hơn nó,...)Khi cả bọn nó vừa bước vào, ai cũng trầm trồ vì nhan sắc bọn nó và hân, nhưng gương mặt cả 8 bọn nó không 1 chút biểu cảm rồi bước về phía sân khấu nơi có những bậc phụ huynh đang đứng.Khi bọn nó tới nơi, lần lượt tuyên bố bọn hân và nó là phó chủ tịch và chủ tịch của những tập đoàn của gia đình mình và tuyên bố hôn ước của nó và Ngân với hân và Khang, rồi bọn nó và bọn hân thay nhau giới thiệu về mình, những tràn vỗ tay vang lên khi bọn nó và hân kết thúc màn giới thiệu để xuống tiếp khách. Vừa xuống, bọn con gái thì bu lại bọn hân nói chuyện, bọn con trai thì bu bọn nó kể cả Hân.

"My có chuyện muốn nói với Hân, ra đi" nó cố gắng thoát khỏi bọn con trai xung quanh rồi nói với Hân

"ok, mình lúc nào cũng sẵn sàng để nói chuyện với My" Hân cười

2 nó ra sau nhà hàng, ngoài sau đây ấp hoa baby và hoa oải hương, ở giữa có 1 hồ nước trong xanh in bóng trắng, tạo thành 1 khung trời thật đẹp

"Tại sao lúc trước lại đi mà không nói" nó quay nhìn hồ nước, hít thở hương thơm hoa baby và oải hương tạo thành, trong mắt nó rưng rưng

"Có lẽ My không pít thì tốt hơn" Hân buồn rầu

"Vì bệnh phải không, bây giờ hết mới về, sợ mình buồn nên không nói lời nào đã đi, CÓ PHẢI KHÔNG" bây giờ nó đã khóc, nó quay lại hét với Hân

"sao My..My lại pít"

"Hân tưởng qua mặt được mình sao, khi mà 2 đứa mình là bạn thân, chuyện gì cũng pít và hiểu rõ tính của nhau, dù Hân bệnh cũng phải nói cho My pít chứ, My pít Hân không muốn làm My lo nhưng như vậy còn làm My buồn hơn nữa kìa, chúng mình đã trải qua nhiều chuyện buồn với nhau, vậy mà khi Hân gặp chuyện thì không nói gì pít mà tự chịu đau 1 mình sao" nó ôm chầm lấy Hân, khóc nức nở

"Mình xin lỗi, sau này mình sẽ không giấu My chuyện gì nữa đâu, bestfriend forever nhé"

"uhm, bestfriend forever"

2 nó như vậy, nói chuyện với nhau rồi về nhà My ở, cả đám bọn nó và hân cũng pít hết mọi chuyện của nó và Hân vì được Bảo kể và chứng kiến cuộc nói chuyện vừa nãy.

Tóm tắt cuộc đời nó:

Nó là nhị tiểu thư tập đoàn JV, lúc trước 3 mẹ con nó sống với nhau, 1 cuộc sống cực khổ, có khi không còn gạo mà ăn, nhiều lúc 3 mẹ con nó phải ăn cơm với muối để sống qua ngày, nên nó dần lạnh lùng và sống giả tạo để sống trên đời. Ba nó là chủ tịch JV, nhưng lúc trước JV là 1 công ty nhỏ, ba nó có nhiều người đàn bà bên ngoài, ba nó sống sung sướng mặc mẹ con nó sống cực khổ, đến khi chị nó lên cấp 3, ba nó mới nuôi

mẹ con nó, trong 1 lần công ty gặp khó khăn, nó và chị nó đã giúp công ty vượt lên khó khăn và giúp ba nó thoát khỏi cái chết của kẻ thù trên thương trường, từ đó ba nó yêu thương 3 mẹ con nó, công ty JV nhờ 2 chị em nó mà thành tập đoàn lớn đầy quyền lực, trong khoảng thời gian khó khăn, nó đã wen với Bảo và Hân, Bảo và Hân giúp đỡ nó rất nhiều nhưng 4 tuổi thì Bảo wa Mỹ, còn Hân cũng đi Pháp chữa bệnh vào năm 11 tuổi nhưng không nói với nó câu nào vì sợ nó buồn,.....bây giờ nó sống sung sướng nhưng hôn sự của nó và hân là do lời ước từ mấy đời nay, do không khác giới nên là bạn, đến đời nó thì mới thực hiện lời giao ước,.....

9. Chương 9: Ma Mới Lớp 12a1

Biệt thự nhà nó.....

Lần lượt tất cả các xe của bọn hân và nó chạy vào sân, hôm nay quả thật nguyên bọn nó và hân rất mệt, tuy là bữa tiệc nhỏ nhưng nhờ các fan mà nguyên đám mới mệt đến vậy(bọn hám trai, hám gái á)

“Bác Quân ơi, đem đồ của Hân lên phòng bên trái kế con nhá”(phòng bên phải của hân)

“Vâng, tôi có làm trà nha đam như tiểu thư đã dặn, mời tiểu thư dùng” bác Quân nói xong bưng trà ra, rồi đem vali của Hân lên phòng

“Hân không ngờ là My là nhị tiểu thư của tập đoàn JV đó nghe” Hân

“uhm, mọi việc là...”nó kể cuộc đời nó ọi người nghe, vì nó biết mọi người đều là bạn của nó, nghe xong ai cũng thương nó, hân thì thấy đau vì nó có quá khứ như vậy

“Thui, mọi việc qua cả rồi, đừng nhắc nữa, mà My à, tối nay chị và Khang sẽ về Mỹ luôn, sau này chắc ít có thời gian về đây, nên có gì thì nhắn tin trên face nha, công việc của tập đoàn thì chị sẽ gửi qua mail cho em”Ngân

“ok, em sẽ giúp chị, còn mọi người thì sao”nó hỏi nguyên đám

“Bọn mình cũng sẽ nhận được mail để làm việc qua mạng, nếu có gì quan trọng mới về tập đoàn” Bảo

“uhm, vậy việc học mọi người tính sao”nó

“Bọn này sẽ cứ đi học theo lời gia đình, nếu công việc nhiều quá thì sẽ đem vào trường làm” hân

“Vậy một dài dài rồi” Thư ưỡn oải vươn tay

“Yên tâm đi, chồng sẽ lun bên vợ mà” Minh

“Thui cái màn tình cảm đó đi, có pít là ở đây có người đang FA không hả” Bảo

“Vậy thì Bảo cặp với Hân đi”nó chọc

“nè, sao gán mình, mình và Bảo là bạn mà” Hân cãi

“thì bạn bè mới dễ dẫn đến tình yêu chứ”hân hùa theo nó chọc Hân và Bảo

“thui đi, lên phòng nghỉ ngơi đi, mai đi học nữa đó” Bảo ngược nên nói

“ok, mình và Minh Anh không chọc nữa, Hân à, sáng mai bác Quân sẽ đưa đồng phục trường cho Hân và tập sách nữa”nó

“uhm, cảm ơn My nghe”Hân

“Thui, sáng mai 6.00 có mặt dưới đây ăn sáng. Bác Quân ơi, rửa ly giùm con nhé”nó

Cả bọn lên phòng mình ngủ, còn tối đó Ngân và Khang thì về Mỹ để sắp xếp việc tập đoàn đã vắng mặt mấy ngày qua, tối nay mọi người đều có giấc mơ đẹp, mỗi giấc mơ đều thấy người mình yêu, và kì lạ hơn, nó thấy hân, Bảo thấy Hân và ngược lại(sắp có cặp mới rồi đây)

Sáng hôm sau....

“My ơi, thức đi, giống mèo lười quá rồi đó” hấn lại lần nữa đánh thức nó

“Không, tôi qua mơ kỳ lắm, thấy Minh Anh nữa đó, ỉnh ngủ tí đi” nó tưởng là Hân vì Hân lúc nhỏ hay kêu nó là mèo lười nên cứ nhắm mắt mà nói chuyện, hấn thì vui vì nó thấy hấn trong mơ, hấn nhích gương mặt của mình gần lại nó định chọc thì.....1’...2’...3’...môi hấn và nó đã chạm nhau vì nó đã quay người nên mới như vậy, hấn mở to mắt, còn nó thì giật mình nên cũng thức lun(kêu nó thức = khác nè), cứ như vậy, môi chạm môi, cả hai đều không đổi tư thế, quên mất cả thời gian mà chìm vào nụ hôn đó(ô là lá)

“My ơi, đôi...Á..hai tụi bây kỳ quá” Thư hét lên, cả bọn bu lại xem, hấn liền ngồi dậy, nó thì chạy vào nhà tắm, ngượng hết cả mặt

“ghê nha, mới sáng sớm đã tình cảm rồi, còn hơn Thư với Minh nữa” Bảo chọc

“thui, xuống ăn sáng đi, bữa nay tao nấu cho” hấn cười nói

“thấy vợ mình cực khổ nấu ăn mấy ngày qua nên thương chứ zì, thui xuống đi” Minh nói, làm hấn cũng đỏ mặt vì nói nó là vợ hấn(đúng mà)

Xong rồi, hấn cũng kéo nguyên đám xuống lầu, nó ở trong phòng tắm nhưng cũng nghe mọi người nói chuyện, làm mặt đỏ càng đỏ hơn, rồi thay đồng phục đến trường. Nó thay đồ xong thì nhìn vào kiếng, lúc nó sơ ý nhìn vào môi mình lại nhớ đến cảnh hồi sáng nên gương mặt lại đỏ lần n, rồi chạy xuống lầu ăn sáng.

“My xuống rồi hả, vào ăn sáng đi, mình làm mỳ ý đó, My nếm thử nha” hấn thấy nó xuống thì tận tình chăm sóc làm cả đám cười, nó thì lại đỏ mặt

“My à, mặt My sao vậy, đỏ hết rồi kìa” Hân giả vờ quan tâm làm cả bọn được lần nữa cười lớn

“Thui, ăn đi...woa..oa..ngon quá, không nhận ra anh nấu ngon thiệt nha” nó cười

“Tiểu thư vừa kêu thiếu gia Minh Anh là anh sao” bác Quân chọc làm cả bọn lại cười

“bác Quân này” nó đỏ mặt

“Thui ăn đi, mình học với My phải không” Hân

“uhm, mình đã làm thủ tục nhập học cho Hân rồi, nè, Hân mặc đồng phục trường đẹp lắm đó” nó

“Zậy hả, cảm ơn nha, đồng phục này rất vừa với mình” Hân

“uhm, hôm nay Hân đẹp thật đó” Bảo

“cha..cha...khen vợ kìa” Minh

“tụi bây kỳ quá, ăn đi” Hân ngượng đỏ mặt cãi lại làm cả bọn cười

6.37 tại trường HF....

Xe của bọn nó chạy vào trường, nó, Hân, Thư thì đi trên con đồ của nó, hấn, Bảo, Minh thì con đen của hấn. Cả trường cũng không ngạc nhiên nữa vì quá quen thuộc và cả trường ai cũng pít bọn nó là những vị chủ tịch, phó chủ tịch nên cũng không có zì là lạ, nhưng vừa mở cửa xe thì cả trường vẫn bu lại để xem nhan sắc của cả bọn, và ngạc nhiên hơn hôm nay có 1 vị tiên nữ vừa nhập bọn cũng đẹp không kém, cả đám nó phải vất vả lắm mới thoát khỏi đám fan để về lớp. Sau khi bọn nó đến lớp thì về chỗ ngồi, Hân ngồi kế Bảo, còn Vy(ngồi kế Bảo) thì nó kêu qua bàn khác ngồi làm Vy ganh ghét, nhưng không dám đụng tới nó

Tùng....tùng....tùng....

Tiếng trống vang lên, ông thầy thân iu của bọn nó cũng vào

“Em là học sinh mới phải không, lên giới thiệu đi” thầy Hùng nói với Hân, Hân nhẹ nhàng bước lên nhưng đầy kiêu hãnh của 1 vị tiểu thư

“Xin chào, mình là Lê Gia Hân, chủ tịch GH, mong mọi người giúp đỡ” Hân nở nụ cười tươi lấy lòng lớp làm cả lớp ngơ ngẩn nhưng vài đứa anti fan của bọn nó thì ghét....

“Zậy em ngồi kể Bảo lun đi” “Vâng ạ”

Tiết học hôm nay như mọi ngày, nhưng hấn và nó cũng có nói chuyện trong giờ học, Minh và Thư thì đùa giỡn với nhau, Bảo và Hân thì lâu ngày gặp lại nên cũng nói chuyện lun,....

Buổi học trôi đi 1 cách trôi chảy, nhưng tụi nó và hấn đâu biết có vài người đã chú ý hành động của từng người và ghanh ghét. Liệu tụi nó và hấn có dễ dàng với tới tình yêu của mình hay không, hay là sẽ có những khó khăn đến mức 1 mất 1 còn.....

*Giới thiệu tí về đồng phục trường và nhân vật mới

-Phan Hạ Vy: là 1 tiểu thư giàu có nhưng chỉ lớn trong nước, đánh đua, chảnh, điệu,...thích Bảo nên ghét Hân

-Mai Thành Nghĩa: cũng là 1 thiếu gia nhưng giống Vy công ty chỉ lớn trong nước, thích nó, sau này hợp tác với Vy để hại Hân và hấn

đồng phục:-nữ: váy đỏ ngắn trên đầu gối, giày boot da màu đỏ, áo sơ mi ngắn tay màu trắng có chiếc nơ màu đỏ nốt, bên ngoài có áo vest nữ dài tay màu đỏ có in lô gô trường, rất cá tính

-nam:quần tây màu đỏ, dây nịt màu trắng có lô gô trường, giày da màu trắng,áo sơ mi ngắn tay màu trắng, cà vạt đỏ, bên ngoài là áo vest nam màu đỏ có in lô gô trường giống nữ, rất men lun

10. Chương 10: Tổ Tình

Mỗi ngày dần trôi đi theo quy tắc: nó làm thức ăn, cả đám đi học, học xong lại về, rùi nói chuyện, đi chơi, tình cảm cả đám dần tốt hơn,.....Cứ như vậy, nhưng ngày hôm nay lại khác, sẽ có 1 chuyện xảy ra,.....

Sáng hôm nay.....

“Mọi người ăn đi, hôm nay mình làm bánh và 1 ít trà nha đam, đảm bảo ngon-bổ-dưỡng, không ngon không lấy tiền” hấn bưng thức ăn nó làm ra bàn, còn nó thì tự hào nói

“Mày làm zì mà không ngon, ngoại trừ vài món mày ghét thui” Hân ngồi xuống nói

“Món zì vậy” hấn thắc mắc

“Là khổ qua, rau cần tàu, đậu rồng,...đại loại là zậy đó” Thư vừa ăn, vừa nói

“Mấy món đó chỉ có người can đảm mới dám ăn thui, mùi vị ghê mún chết”Minh

“hi..hi...đúng ùi đó, dù tay nghề cao cỡ nào cũng không át mùi vị của những món đó được” nó

“Thui, ăn đi, phải đi học đó”Bảo can lại cuộc nói chuyện, chứ không nói 1 hồi nghỉ đi học luôn quá

“ok, anh hai” cả bọn đồng thanh rùi cười lớn.....

“Woa..oa...đẹp trai quá” g1

“Hoàng tử của lòng em”g2

“Ôi, tiên nữ giáng trần thật rùi”b1

“Người đâu tài sắc vẹn toàn zậy nè”g3

“Ước zì cổ là bạn gái của mình nhì”b2.....hàng loạt tiếng bàn tán vang lên, đại khái là lũ fan của cả đám nó và hấn thui, nhưng tụi nó và Minh, Bảo thì cười chào, chỉ trừ hấn là giữ bộ mặt lạnh lùng thui, zậy mà fan vẫn đổ rầm rầm đó chứ.....

Lớp 12a1.....

“Ôi, các đại mỹ nam, mỹ nữ vô rùi kìa” bạn 1

“Hình như tao thấy có cặp hay zì ở đây ới” bạn 2

“cặp nào” bạn 3

“thì là My với Minh Anh; Thư Heo với Minh; Hân với Bảo đó” bạn 2

“uhm, tao cũng thấy vậy” bạn 1

Tiếp tục như hàng ngày, bọn nó và bọn hân vẫn là chủ đề chính cho cả lớp tám với nhau, nhưng cả đám vẫn bỏ qua vì lớp này mà ghép ai thì người đó phải có người iu mới hết nói, nếu không thì vẫn là chủ đề để chọc....(giống như nó và Khánh lúc trước đó, Khánh công khai hẹn hò với Linh mới hết bị chọc)

Tại bàn nó và hân.....

“Nè, My à, tối nay 7.00 lại quán kem Cold gặp mình nha, mình có việc muốn nói với My” 1 tên con trai lại gần My nói chuyện, không ai khác đó là????

“Gặp mình có việc zì không, sao không nói ở đây luôn đi” nó

“Bí mật mà, tối nay gặp nha, không gặp không về” tên con trai cười đầy ẩn ý rồi về chỗ ngồi

“Tối nay anh cũng muốn ăn kem, hay là anh đi chung với em nha” hân nói với nó(quên nói với mấy bạn là hân và nó xưng nhau anh, em rồi nhé, vì nó hơi thích hân nên xưng vậy lun)

“Thui, anh ở nhà đi, chắc là????có chuyện mún nói với em, anh đi theo làm zì chứ” nó

“ok, em đi cẩn thận nha, chứ anh không có thiện cảm với hân rồi đó” hân nói với nó nhưng liếc????

“uhm, pít ùi” nó cười vì thái độ của hân với ?????.....

Tại bàn Thư với Minh....

“Thư nè, tối nay 8.00 đi với anh chỗ này nha” Minh nháy mắt tình nghịch

“Hửm, nhưng mà đi đâu, anh không nói sao em biết nên mặc đồ zì” Thư

“thì em mặc đầm đi, cái nào đẹp nhất đó, nhưng mà không phải trang phục dự tiệc nha”

“uhm, pít ùi, anh đúng là lảm điều mà”

“A...đâu mà” Minh phụng phịu giận dỗi vì Thư ngắt má mình.....

Tại bàn Hân với Bảo.....

“Bảo à, chiều nay mình đi chơi nha” Hân

“ok, nhưng mà đi đâu đây”

“Công viên Happy, được chứ”

“ok, mà rủ mọi người đi không”

“đi nhên rồi”

“ohm, vậy mà cứ tưởng....”

“tưởng zì?”

“à, không có zì, hi...hi”.....

Tùng....tùng....tùng....

Tiếng trống vang lên, bọn nó thì học bài, bọn hân thì ngủ, chơi game, nghe nhạc nhưng chủ yếu là nhìn bọn nó.....4 tiết trôi qua.....

“Nè, thay đồ đi tập thể dục thui” nó

“có học thể dục nữa sao”hân

“uhm, tất nhiên là có, vì gần 1 tháng qua các thầy dạy thể dục phải đi luyện tập để nâng trình độ, nên mới không học thui” Thư

“uhm, zậy đi thay đồ thui” Bảo

Cả đám kéo nhau lại phòng thay đồ, bọn nó và bọn hấn thay xong thì thông thả đi lại sân tập(nói sân zậy thui chứ tập trong phòng tập á). Hôm nay vì các ông thầy thể dục vừa mới được luyện tập nên ra sức ‘đầy đoạ’ học sinh, thật khổ quá mà.....

*Giới thiệu đồng phục thể dục:

-Nam: áo 3 lỗ màu trắng, viền đỏ, quần dài đỏ, viền trắng, áo có in lô gô trường

-Nữ:áo ngắn tay màu trắng, viền đỏ, quần ngắn màu đỏ, viền trắng, áo in lô gô trường

Chiều hôm đó, bọn nó và bọn hấn đi chơi tại công viên Happy, cả đám chơi rất vui, lúc thì chơi trò cảm giác mạnh, coi phim 3D, khám phá nhà ma,...nói chung là rất vui, chỉ mỗi cái phiền phức là có thêm fan mới tại công viên nên hơi mệt thui, nhưng không phải vì việc đó mà mất vui(mình tua cảnh này nhé, vì mình không pít tả sao để cho thấy bọn nó rất vui nữa, thông cảm nhé)

6.00pm.....Biệt thự nhà nó.....

“Hôm nay sao Thư với Hân nấu ăn zậy” Minh

“Vì mún trở tay nghề mà, chứ để My làm hoài cũng tội cho nó” Hân

“Zậy hôm nay mình được ăn món Hân làm rùi” Bảo cười

“uhm, nhưng mà mình nấu cũng tạm thui”Hân

“Nhưng mà Hân nấu là được rùi” Bảo nói làm Hân đỏ mặt

“Bác Quân ơi, lấy giùm con cái đĩa đi” Thư

“Vâng, nhưng các tiểu thư cứ giành nấu hoài, làm lão không làm được zì cả” bác Quân

“Thì bác cứ trông nhà giùm con khi mà tụi con vắng nhà, rùi làm trà cho tụi con là được rùi” nó ở ngoài phòng khách đi vào

“Zậy thì kì lắm” bác Quân

“Bác mà nói nữa là tụi con giận đó, thui bác ngồi vào ăn đi, Hân và Thư làm xong rùi” hấn

“Vâng”

“woa...oa Hân với Thư nấu ăn cũng không tệ nha” Minh

“đĩ nhiên rùi, chị mà” Hân

“thui, lên cao quá, xuống đi” hấn nói làm cả bọn cười 30’ trôi qua, cả đám ăn xong thì để nhiệm vụ rửa chén cao cả cho hấn và Bảo, nó thì thay đồ để gặp????, còn Thư, Hân và Minh thì xem tivi,bác Quân thì làm trà cho cả đám. Khoảng vài phút sau thì nó đi, hấn thì tức vì không được theo nó.....

7.00pm tại Quán kem Cold....

kết....xe của nó thắng trước 1 quán kem, vừa bước xuống, ai cũng nhìn nó vì nó rất đẹp và là chủ nhân của siêu xe nữa chứ, tối nay nó mặc áo sơ mi trắng và quần ngắn màu đen với đôi boot đen thân thuộc của nó, nó bước vào thì....1 tên con trai ngồi đó, vẫy tay nó lại....

“Nghĩa tới sớm zậy, đợi mình lâu không” nó(không ai khác người hẹn nó là Nghĩa)

“tại mình lại sớm thui, My ăn kem zì” “kem sô cô la và cà phê đen nóng”

“uhm....Cô ơi, lấy cho tui 2 kem sô cô la và 1 cà phê đen nóng, 1 trà sữa bạc hà” Nghĩa nói với cô phục vụ

“Vâng ạ, sẽ có ngay”

“À, Nghĩa nói là có chuyện mìn nói với mình mà”nó

“à, thật ra là....”

“Chúc quý khách ngon miệng” cô phục vụ

“Chuyện zì, Nghĩa nói tiếp đi” nó

“My làm bạn gái Nghĩa nha” Nghĩa lấy hết can đảm nói với nó

“À...uhm....mình xin lỗi, nhưng mình nghĩ tốt hơn chúng ta nên làm bạn”

“Chẳng lẽ những điều lớp mình nói là thật sao, My thích Minh Anh hả”

“Không, nhưng mình cũng không pít nữa, nhưng mình pít mình và Nghĩa không hợp đâu, xin lỗi, mình về đây” nó nói xong thì chạy ra ngoài đi về, còn Nghĩa thì đã bít mình thua hẳn rồi, nhưng Nghĩa lại không phục

“Chẳng lẽ My lại thích 1 người mới quen sao, còn mình thích My đã mấy năm rồi mà My vẫn không thích mình. TRẦN MINH ANH, Á.....” Nghĩa tức giận xô bàn, máu từ tay chảy ra không ngừng.....

8.00pm.....

“anh à, mình đi đâu zậy” Thư bị Minh bịt mắt dẫn đi, trong lòng háo hức

“Sắp tới rồi, đợi 1 tí thôi”

“uhm, sao anh nhieu trò quá zậy”

“Nè, tới rồi, anh đếm tới 3 thì mở mắt nha”

“1”

“2”

“3”

Thư từ từ mở mắt ra.....

“Woa...oa....đẹp quá, cảm ơn anh nha” Thư ôm chầm lấy Minh, trước mắt Thư là 1 cánh đồng đầy hoa, xung quanh được chiếu đèn, ở giữa có 1 cây lớn, treo những ngôi sao lấp lánh, dưới cây có những cây nến xếp thành hình trái tim, ở giữa trái tim được rải đầy hoa hồng xanh, Minh và Thư thì đang đứng trong hình trái tim ấy, trông thật lãng mạn

“em thích chứ”

“uhm, cảm ơn anh nhieu lắm” Thư vừa nói xong thì Minh quỳ xuống(theo kiểu cầu hôn á), trên tay cầm 1 chiếc nhẫn kim cương, tuy đơn giản nhưng rất sang trọng, bên trong chiếc nhẫn còn khắc M&T(Minh và Thư) “tuy 2 tụi mình đang quen nhau, nhưng anh vẫn chưa tỏ tình 1 cách chính thức,em có đồng ý làm bạn gái anh không” “em đồng ý, em đồng ý” Thư nói xong thì Minh đeo nhẫn cho Thư và Thư cũng vậy, xong rồi cả 2 trao cho nhau nụ hôn thắm thiết

11. Chương 11: Đi Trễ

“My zè rồi hả, uống trà anh làm nè, mới học lỏm từ bác Quân đó nha”hắn

“uhm, cảm ơn anh”nó

“Sao, thế nào”hắn

“uhm....cũng được, nhưng bỏ ít đường 1 tí thì trà sẽ thanh mát hơn nhiều”nó

“ok, lần sau em sẽ được uống trà ngon nhất” hắn hơi buồn nhưng cũng vui

“Hôm nay Nghĩa tỏ tình với mày phải không, tao vô lớp đã biết hắn có cảm tình với mày rồi” Hân

“Zì, hấn tỏ tình với em sao? Em có đồng ý không zậy? Em phải nhớ là mình có hôn ước đó nha” hấn hốt hoảng

“Em không có đồng ý. Mà anh làm zì như khỉ súc chuồng zậy. Khi Nghĩa tỏ tình với em, em cũng bất ngờ lắm vì em chỉ xem Nghĩa như 1 người bạn bình thường, nếu có hơn thì cũng chỉ là anh em thui. Em nói với Nghĩa rùi, em và Nghĩa không hợp, tốt hơn là làm bạn, với lại trong lòng em chắc có hình bóng của....” nó biết mình đã nói quá lố nên im lặng

“hình bóng của ai zậy” Bảo

“thui, mình lên phòng đây, mọi người nói chuyện tiếp đi. À, mai có tiết thầy chủ nhiệm, nhớ thức sớm nha” nó

“ok” cả 3 đồng thanh

“ủa, mà 2 tên kia sao hẹn hò zì 8 giờ mấy chưa về nữa” Bảo

“kì quá, hôm nay Minh bảo là tỏ tình với Thư mà, sao hồi được” Hân

“Thui đi, 2 tên đó về lúc nào chả được, có liên quan zì đâu, thui, mình cũng lên phòng đây” hấn nói rùi cũng bước lên phòng, giờ ở phòng khách chỉ còn Hân và Bảo

“Hân nè, ra sau vườn mình muốn nói chuyện này” Bảo đợi hấn lên lầu thì quay qua nói với Hân

“ok, mình đi thui” Hân vui vẻ trả lời rùi đi theo Bảo. Hân và Bảo ra sau vườn nhà nó, ở đây thật thơ mộng, khu vườn đầy ắp hoa baby(nó), hoa hồng nhung(mẹ nó), hoa phong lan(Thư) và hoa oải hương, ở giữa có 1 cái hồ nước trong xanh phẳng lặng, trong hồ nước có đủ viên sỏi đủ màu sắc và rêu, tảo xanh, cạnh hồ là 1 chiếc xích đu được treo vào 1 cây to lớn

(ảnh miêu tả)

“Bảo gọi mình ra nói chuyện zì zậy” Hân

“uhm, Hân thấy anh thế nào” Bảo nhìn thẳng vào mắt Hân, trong mắt chứa đầy tình iu thương và quyết tâm

“Ơ...em...em...” Hân bối rối vì biết Bảo muốn zì

“Em làm bạn gái anh nha, anh hứa sẽ làm cho em thật hạnh phúc” Bảo nhìn sâu vào đôi mắt của Hân làm Hân đỏ mặt

“uhm, em đồng ý” Hân cười tươi, còn Bảo thì ôm Hân thật chặt vì hạnh phúc, khoảng vài phút sau, Bảo trao cho hân chiếc nhẫn và cả 2 trao nhau nụ hôn thắm thiết.....

Tại phòng nó....

lạch cạch lạch cạch, tiếng đánh máy vang lên liên tục, trong phòng nó chỉ có tiếng đánh máy và tiếng nhạc mà nó mở trên laptop, ánh sáng chỉ có từ màn hình laptop và 2 chiếc đèn ngủ. Không phải nó chat chit đâu, mà là giải quyết những công việc của tập đoàn JV đó, thành ra mấy ngày nay nó đã làm xong rùi, nhưng vài việc bên.....nên nó mới làm việc của JV trễ đó chứ

“YEAH, rốt cục cũng làm xong việc rùi, quả không hổ danh là con cưng của trường mà, he..he”

“HẢ, không phải chứ, đã 2 giờ sáng rùi sao, zậy mình đã làm hơn 4 tiếng rùi sao, ui trời, sáng mai chắc có gấu trúc đi học mất thui, hu...hu, thui, đi ngủ mau mới được” nó độc thoại 1 mình rùi lên giường đi ngủ, nhưng nó nào biết hấn cũng đã nghe, hấn cũng như nó thui, làm việc đến giờ này mới xong, định đi ngủ thì nghe nó than vãn, đúng là 1 cặp mà, làm việc quên thời gian--

“Chúc em ngủ ngon, con mèo lười của anh” hấn nói, miệng cười ồm ồm rùi cũng chìm vào giấc ngủ với nụ cười còn trên môi

Sáng hôm sau....

“Á, trẻ học rùi” tuy là 1 câu nói nhưng cả đám đều nói 1 lượt, lí do tại sao nguyên đám thức trẻ chắc mấy bạn cũng biết rùi há, nó và hấn thì làm việc tới khuya, Minh và Thư thì về trẻ, Hân và Bảo thì hạnh phúc quá nên ngủ không được, hôm nay bác Quân về quê nên không ai đánh thức lun

“Ui trời, trẻ rùi, mất tiêu hình tượng học sinh gương mẫu mà mình cực khổ gây dựng rùi” tại phòng nó, nó vừa nói vừa luống cuống làm vsen

“Chết rùi, biết zậy đi zè sớm rùi, mà nguyên đám cũng không đánh thức mình nữa, tí gặp phải chữ cả đám mới được” tại phòng Thư cũng zậy, luống cuống như nó, nhưng cũng không quên chữ rửa nguyên đám(người ta còn trẻ mà chữ @_@)

“Thui rùi, trẻ rùi, tí thầy la mất” tại phòng Hân, cũng giống 2 đứa bạn

“Mình mà thức trẻ chắc My cũng chưa thức quá, nhanh lên kêu My thức mới được” tại phòng hấn

“Biết zậy đừng đi chơi trẻ quá rùi, không pít Heo con thức chưa nữa” tại phòng Minh

“Ôi, trẻ mất rùi ba má ơi, trận này phải leo rào rùi” tại phòng Bảo

Zậy là nguyên đám luống cuống cả lên, đến khi xuống lầu thì gặp nhau rùi cả đám đi học với vận tốc nhanh, gọn, lẹ

Trường HF.....

“Nè, bây giờ 3 đứa mình đưa 3 người này lên trước đi, rùi tụi mình đi sau” hấn nói với Bảo và Minh, bây giờ cả bọn định trèo tường, mà tường của trường thấp lắm, chỉ có 3 đến 4 mét à

“Thui, tự ai nấy bay zô đi, làm như bọn em không biết võ zậy” nó nói xong thì cả 6 đứa cùng lấy đà

Hấp....

Cả 6 đứa đều an toàn bay vào trường, xong nguyên đám rón rén nối đuôi nhau vào lớp

Lớp 12a1....

“Mấy em đứng lại cho tui, ra ngoài hành lang đứng hết buổi cho tui” cả đám định thừa cơ ông thầy ghi bài mà lên vào, ai zè cái lớp ác quá, giả bộ làm ồn cho ông thầy quay xuống thì thấy nguyên đám đang rón rén bò vào

“Em đó nghe My, zạo này em chơi với mấy đứa này rùi bài đặt đi trẻ nữa hử, bla...bla....bla.....” ông thầy giáo huấn nó 1 trận, cả lớp thì tội cho nó nhưng cũng vui vì ông thầy không giảng bài và kiểm tra tập nữa(ác quáT_T). Còn nó nghe ông thầy giảng đạo lí xong thì đầu óc quay mòng mòng, rùi nguyên đám ra ngoài đứng phạt, vì ổng phạt đứng nguyên buổi nên mỗi lần giờ ra chơi là như nguyên cái trường tụ hợp lại chỗ nguyên đám, bọn hám trai thì lấy khăn lau mặt cho bọn hấn, đứa thì đúc bánh, nước, còn bọn hám gái thì lấy quạt, tập vở quạt cho bọn nó, hỏi thăm, rùi đưa đồ ăn, nước uống,.....hôm nay thật mệt mà

Tùng....tùng....tùng.....

Tiếng trống đã cứu mạng nguyên đám, cả đám liền lấy cặp vở rùi vọt ra xe, để lại ngoài sau cả đám fan đuổi theo.

“haizz...rất cực cũng thoát được nguyên đám kiến” nó

“uhm, mệt thật” Hân

“Thui, mình lại nhà hàng của tao ăn đi”Thư

“nhà hàng nào, Best Food hử” nó

“uhm, nó đó, kêu bọn hấn đi lun” Thư

“ok.....anh hử, lại nhà hàng Best Food nha” Hân

“nè. mày đang quen với Bảo phải không” nó cười gian

“uhm.....ừ, rùi sao” Hân

“ha...ha...thui được rồi, đi thôi” nó

Tại nhà hàng BF.....

“Nè, đem mấy món ngon nhất ra đây” Thư nói với người phục vụ

“Vâng, thưa chủ tịch, xin người đợi tí ạ” người phục vụ ngần ngợ trước nhan sắc của cả bọn

“Đói quá đi, ông thầy đáng ghét, đã biết người ta đi trễ dĩ nhiên là chưa ăn sáng rồi, zậy mà còn bắt đứng suốt 5 tiết nữa chứ” nó bực bội

“thui, đừng than nữa, mà sao hồi nãy hiền lắm mà, sao ra khỏi trường là khác zữ zậy” Minh

“Trong trường gần mác học sinh gương mẫu nên phải ngoan rồi, sao này đợi thời cơ thích hợp mình sẽ công bố cho toàn trường biết mình là chủ tịch trường HF, zậy thì mọi người sẽ nghĩ mình tuy là chủ tịch nhưng không ý thể mà quậy phá, ngược lại là học sinh gương mẫu, sau này sẽ có nhiều học sinh giỏi được đưa vào trường hơn” nó

“WOA... zậy là dùng chiêu này tiện đôi đường rồi, người ngoài thì đưa con em vào học, nhà trường sẽ có nhiều danh tiếng là đào tạo học sinh giỏi, giáo viên, cán bộ trong trường thì sẽ kính nể vị chủ tịch này” Bảo

“Tuy là mình dùng chiêu để lôi kéo mọi người, nhưng trường mình quả thật năm nào cũng là 100% học sinh ra trường là có việc làm ổn định mà” “nó

“uhm, thức ăn ra rồi kìa ăn đi” Thư

Zậy là cả bọn vui vẻ ngồi ăn rồi về nhà, nhưng ai biết rằng, từ đằng xa, có 1 người đang theo dõi cả bọn, dù không nghe câu chuyện nhưng cũng rất tức vì 2 người vui vẻ, thân mật với nhau.....

“Nè, mai đi chơi nha” Hân

“Ở đâu” nó

“Đà Lạt, được chứ” Hân

“ok” cả bọn hưởng ứng.

Tại phòng Bảo.....

Cốc.....Cốc.....

“vào đi” Bảo

“Là em sao” Bảo

“uhm, em đem bánh và trà cho anh nè, sao anh buồn zậy, có chuyện zì sao” Hân

“à, thật ra khi em, My và Thư về trước thì anh đã gặp Vy”

“Vy sao, cô bạn lúc trước ngồi gần anh hả”

“uhm, hôm nay Vy đã tỏ tình với anh, nhưng anh đã từ chối và nói anh yêu em, 2 chúng ta cũng đang quen nhau nữa”

“zậy thì anh có zì phải buồn, chắc Vy hiểu được mà”

“không phải chuyện đó, Vy sau khi nghe thì nói Vy sẽ tìm mọi cách để hại em, và khiến anh sẽ yêu Vy, nên anh sợ Vy sẽ hại em”

“anh ngốc quá, em có võ mà, Vy sẽ không làm zì được em đâu. Thui, anh ngủ ngon nha, em về phòng đây”

“Nè” Bảo kêu Hân lại rồi hôn nhẹ vào trán Hân 1 nụ hôn ngọt ngào, Hân thì cười nhẹ rồi về phòng

12. Chương 12: Âm Mưu

Tại bar Red&Black.....

Trong bar là những tiếng nhạc chói tai, bọn người trong đây ăn mặc hở hang, hoà mình theo điệu nhạc. Ở trong góc có 1 chàng trai đang uống rượu, xung quanh là mấy đứa con gái ăn mặc thiếu vải quay quanh. Từ xa có 1 cô gái đang quan sát chàng trai ấy, từ từ bước lại.....

“Mấy người tránh ra” cô gái ra lệnh cho bọn con gái, ngay lập tức cả bọn con gái liền đi ngay vì sợ thế lực của cô gái

“Là Vy à, cô sao ở đây” vâng, người con gái đó là Vy, còn chàng trai là Nghĩa

“Anh đến đây được thì tại sao tôi lại không” Vy ngồi xuống cạnh Nghĩa

“Tuỳ cô thôi, nhưng đừng làm phiền tôi uống rượu”

“Ok, nhưng tôi có việc mún hợp tác với anh, bảo đảm anh sẽ thích”

“Là việc gì, làm sao cô có thể chắc chắn rằng tôi sẽ nhận lời chứ” Nghĩa cười mỉa

“Vì việc này.....có liên quan tới My đó”

“Hừm, ý cô là sao, chuyện gì mà dính dáng đến My chứ” Nghĩa đã hơi tỉnh

“Là thế này, ngày mai.....” Vy nói nhỏ

“Ok, tôi đồng ý, nhưng không được làm hại My”

“Ok, hợp tác vui vẻ, tôi về đây” nói xong thì Vy bước dậy đi về

“Võ Trà My, em nhất định phải là của tôi” Nghĩa nghĩ thầm trong bụng và cười nham hiểm

Sáng hôm sau.....

“Nè, mau đi thôi” Thư bước ra xe hối cả đám

“Biết rồi, sao mà ham đi quá à” nó vừa đi vừa nghe nhạc

“uhm, lóc chóc quá đi” Hân cầm túi xách bước ra

“Sắp đi chơi rồi, phải nhanh lên chứ. Mà bọn hần đâu rồi?” Thư

“Anh ở đây nè, sao em đem nhiều đồ vậy, nặng quá” Minh hì hục kéo vali của cả 2 ra

“lêu....như vậy là ít rồi, em định đem thêm nữa kìa”

“Em mà đem nữa chắc xanh cho em tự xách vali quá” Minh

“hừ....Minh Anh và Bảo xách đồ cho vợ mình mà có than gì đâu, sao anh than hoài vậy” Thư

“Tại đồ của vợ bọn nó đem ít, còn em đem 1 đống luôn nè” Minh phụng phịu

“Thui được rồi 2 anh chị, lên xe đi cái hoài” nó

“Ok, lên đường nào” Thư vui vẻ đi. Minh, hần, Bảo thì đem vali cả đám để lên xe, rồi tiến thẳng đến Đà Lạt. Trên đường đi, hần thì lái xe; nó ngồi ở chỗ phụ lái, tai đeo headphone nghe nhạc, mắt nhìn ra ngoài đường ngắm phong cảnh; Minh và Thư thì ngồi phía sau nói chuyện rồi ăn bánh; băng cuối là Hân và Bảo cũng đang nói chuyện và ngắm phong cảnh. Cuộc hành trình trên đường mất khoảng 6, 7 tiếng, rốt cục cả đám cũng tới được khách sạn Flower, cả đám vui vẻ bước vào trong

“Chuẩn bị cho tôi 6 phòng” Hân nói với cô tiếp viên

“Xin lỗi chủ tịch, vì người không dặn trước nên bây giờ không đủ phòng ạ” cô tiếp viên lễ phép

“Vậy sao, vậy bây giờ còn mấy phòng” Hân

“Dạ, còn 3 phòng dành cho 2 người ạ” tiếp viên

“uhm, được rồi, lấy cho tui 3 phòng đi” Hân

“Vâng, đây là chìa khoá phòng 502, 503, 505 ạ”

“uhm, kêu người đem đồ lên phòng đi, chúng tôi đi dạo 1 tí rồi về” Hân

“Vâng ạ” cô tiếp viên nói xong thì có 3 người bảo vệ xách hành lí lên phòng cho cả đám theo lời Hân bảo là đem vào phòng nào, nó và hân là phòng 502, Minh và Thư là phòng 503, tiếp đến là Hân và Bảo là phòng 505. Sau khi cả đám đi thì có 1 nam 1 nữ bước vào

“Tôi có đặt trước 2 phòng là 501 và 504” tên con trai

“Vâng, là anh Nghĩa và cô Vy phải không ạ” tiếp viên

“uhm, đưa chìa khoá đây”

“Vâng, đây ạ” cô tiếp viên đưa xong thì Vy và Nghĩa đi lên phòng, trên miệng nở nụ cười độc ác

Quay lại với cả bọn.....

Sau khi ra khỏi khách sạn thì đã hơn 6 giờ chiều, cả đám bọn nó và bọn hân đi bộ dọc theo hồ Xuân Hương thơ mộng để ngắm cảnh, vừa đi vừa chụp hình và nói chuyện phiếm....

“Tụi mình đi ăn đi” Thư ra lời đề nghị

“Trước khi đến Đà Lạt, tụi mình ăn cơm rồi mà” Hân

“ai nói bây giờ mình đi ăn cơm đâu, ý của tao là đi mua thức ăn vặt kìa rồi đi mua sắm” Thư

“À, zậy đi thui, chứ lên đây chơi mà không ăn mấy món ở đây thì uống lăm” Bảo

“uhm, zậy tụi mình đi thui” Minh

Zậy là cả đám lần lượt nối đuôi nhau đi ăn và mua sắm tại chợ Đà Lạt, sau khi đã ăn khoảng 7-8 món ăn vặt, thì bọn nó rủ nhau mua sắm, nào là mít, kẹo, bánh, nước trái cây....tòan bộ đều là đặc sản của vùng Đà Lạt, chỉ tội cho bọn hân phải xách đồ cho bọn nó đến mỗi cả tay, tay nào cũng là 3-4 bọc đồ. Zậy mà tụi nó còn mua thêm quần áo, giày dép, đồ lưu niệm,....làm bọn hân mệt muốn đứt hơi nhưng miệng thì vẫn cười để làm tụi nó vui(khổ quá T_T). Nhưng những hành động của cả đám đều bị Vy và Nghĩa theo dõi từng chút một, trong lòng cả hai đều tức tối vì người mình yêu thân mật với người khác....(yêu miễn cưỡng không hạnh phúc đâu --)

Khoảng hơn 2 tiếng thì bọn nó cũng chịu về, bọn hân thì mừng rỡ vì sắp được nghỉ ngơi. Trên đường về khách sạn, cả đám vui vẻ nói chuyện, nó thì nói chuyện với hân và xách đồ giúp làm Nghĩa đứng từ xa mặt nóng hừng hực vì ghen với hân; Vy cũng như Nghĩa vì Hân và Bảo cũng cười đùa với nhau.....

Phòng Thư và Minh.....

“em ngủ giường gần cửa sổ nha, anh ngủ giường này đi”

“ok, vk yêu, ck ngủ đâu cũng được”

Tại phòng Hân và Bảo.....

“em ngủ giường ngoài đi, anh ngủ giường này cho”

“uhm, em sao cũng được mà, hi...hi”

Tại phòng nó và hân....

“em ngủ giường này, anh ngủ giường kia, OK?”

“OK, tùy em zậy, nhưng em bỏ bớt hàm lượng ‘âm khí’ khi nói chuyện với anh được không”

“Dạ, như zậy được chưa anh” nó dụi dằm

“uhm, như zậy được nè”

Tại 2 căn phòng đang liên lạc với nhau bằng Facebook.....

“Nhớ chuyện đã nói chứ”

“Nhớ rồi, cô khỏi phải nhắc tôi”

“’ok, tôi sợ anh mềm lòng nên quên thui, nhưng anh phải nhớ, nếu anh muốn có được cô ta thì anh phải làm”

“’ok, tui biết, thui, tui mệt rồi”

“’ok, zậy mai gặp”

Sáng hôm sau.....

“Sao anh lại ở đây”

“Thì.....ai pít, anh.....”

“’RA MAU, nếu không em sẽ đá anh ngay lập tức đó”

“’Anh xin lỗi, anh.....”

“’Hứ, quỳ gối đó, em sửa soạn xong sẽ chết với em”

“’Tha anh đi mà, anh cũng đâu pít tại sao đâu”

.....

“’Ck à, hôm nay mình đi đâu chơi zậy”

“’uhm, hay là đến Thung Lũng Tình Yêu nha”

“’OK ck, yêu ck nhất”

“’Ck cũng iu vk nữa”

“’Thui, vk đi thay đồ rồi mình đi há”

“’uhm, nhanh nha”

.....

“’Mèo lười, dậy mau”

“’Không, cho tao ngủ tí đi, mày sao kêu hoài zậy, nhức đầu quá”

“’Em vừa nói ‘mày’ ‘tao’ với anh sao”

“’Bộ mày khùng hả, từ lúc nhỏ thì đã xưng thế rồi”

“’À.....VÕ TRÀ MY, EM DẬY MAU CHO ANH”

“’Ồ, thì ra là anh sao, em cứ tưởng là Hân”

“’Tha cho em lần này, đi thay đồ đi, hôm nay mình đi LangBiang chơi”

“’OK, đợi em tí nhá”

(Chắc các bạn cũng đoán được các nhân vật của các đối thoại rồi nhá)

.....

Thác Cam Ly.....

“’Nè, vk à, lại chỗ này được chứ”

“’uhm, mình đi tàu siêu tốc lên thác đi”

“’ok, mà em hết giận anh ùi phải không”

“’Em.....được rồi, tha cho anh, nhưng cuộc đi chơi hôm nay anh phải trả tiền, kể cả những món mà em mua nữa”

“HẢ, ok, vk iu, mình đi thui”

“Tiến lên”

Zậy là cả Thư và Minh đều vui vẻ tận hưởng cuộc chơi, còn lý do tại sao hồi sáng Thư giận là vì do buổi tối Minh bị mộng du nên mới lên giường của Thư nằm chung. Thui, bỏ qua chuyện này đi, sau khi Thư nói xong thì Minh liền đi mua vé rồi cả 2 lên xe chạy lên thác(các bạn nào từng đến Đà Lạt sẽ hiểu hơn), chiếc xe của cả 2 chạy nhanh theo điều khiển, chẳng bao lâu đã đến thác. Sau khi đến thác thì Thư liền đi mua thức ăn, nước uống,...biết bao nhiêu là món làm cho Minh xách đồ ăn muốn xỉu, nhưng miệng vẫn cười vì thấy Thư vui.

“Nè, ck à, ăn đi”

“uhm,.....woa, ngon quá, cảm ơn vk nha. Nè, vk cũng ăn đi”

“(ăn).....uhm, ngon thật”

“À vk nè, ăn xong tụi mình chụp hình nha”

“uhm. Ê, chỗ kia có máy đo chiều cao kìa, mình lại chơi luôn nha”

“ok”

Thư và Minh nhanh nhẩu ăn hết đồng thức ăn muốn căng cả bụng, xong cả 2 đến đo chiều cao trên máy. Minh đo là 1m78, chiều cao tương lai là 1m82”. Còn Thư đo là 1m70, chiều cao tương lai là 1m70(trời, sao vẫn vậy). Đo xong Thư và Minh lại chụp hình và chơi đùa.....

Thung Lũng Tình Yêu.....

“vk nè, ở đây mát chứ?”

“Uhm, mát lắm, mình đi dạo thui”

Hân nói xong thì cùng Bảo đi dạo, nào là cùng nhau ăn kem rồi chụp hình, vừa đi dạo vừa trò chuyện, có khi lại chọc cho nhau cười. Đi dạo tại TLTY làm cho cả 2 thoải mái hơn, vì không khí rất trong lành lại mát mẻ, khung cảnh nhiều cây xanh và hồ nước làm khung cảnh rất thơ mộng.

“Ck à, vk đi rửa tay nha, ck ngồi ở đây đợi nhá”

“OK vk, vk đi mau nhé”

“uhm, vk ra liền mà”

Hân nói xong thì vào WC rửa tay, khoảng vài phút sau thì ra

“Các người.....Á”

Khoảng nửa tiếng sau thì Bảo ngồi ở ngoài cảm thấy bất an, gọi điện cho Hân cũng không được, vào nhà vệ sinh thì không thấy, tìm khắp xung quanh cũng không có.....

Đỉnh LangBiang.....

“anh nè, hay là mình chụp hình với mấy chú ngựa này đi”

“uhm cũng được đó.....ANH OI, chụp giùm 2 chúng tôi vài tấm nhá”

“vâng, không có gì” người du khách

Cách.....

“Cảm ơn anh nhiều” hân

“2 em là tình nhân hả, rất xứng đôi đó”

“Vâng, cảm ơn anh, tạm biệt”

“tạm biệt, chúc 2 em hạnh phúc”

“Nè, sao anh nói là 2 tụi mình là tình nhân”

“Sớm muộn em cũng là vk của anh thui, ngại gì chứ”

“ Nhưng.....” nó đỏ mặt

“Thui, có xe rùi kìa, mình lên đỉnh thui”

“ohm”

Nói xong hấn nắm tay nó lên xe , chiếc xe vì lên đỉnh nên đường chạy rất dốc, trên đường đi, 1 bên là núi, 1 bên là vực, xung quanh đường trồng nhiều cây xanh và tấm chắn, đường đi cao và quanh co cộng thêm trời lạnh nên nó bám ôm chặt lấy hấn, còn hấn thì vui vẻ để nó ôm mình.

“Mọi người có 30’ dạo chơi và mua sắm , đến giờ xe chạy sẽ không đợi” Tài xế

Nó và hấn nghe xong thì đi dạo, nào là xem ống kính, ăn đồ nướng, ăn kem, uống nước, rồi chụp hình, mua sắm,.....nói chung rất vui, khung cảnh lại thoáng đãng, dù có chút lạnh nhưng vẫn không làm nó và hấn mất vui. Đến 30’ sau thì nó và hấn lên xe rồi xuống đồi

“Anh lấy xe đi, em đi mua nước đã, sẵn mua quà cho 4 người kia luôn”

“uhm, vậy anh lấy xe trước”

Hấn nói xong thì đi lấy xe, nó thì đi mua nước

“Lấy 1 lon coca, 1 lon bí đao lạnh”

“Vâng, đây ạ”

“À”

Vài phút sau.....

“Cô ơi, thấy 1 cô gái cao 1m70 rất xinh, mặc đồ rất cá tính màu đen vừa đi mua nước không ạ”

“ À.....uhm”

“Có chuyện gì xảy ra sao”

“À, thật ra có đám người rất hung tợn vừa bắt cô ấy đi, nhưng mọi người không dám can vì họ có đem theo súng và dao”

“Sao, vậy họ đi được bao lâu rồi”

“Chắc được 2-3 phút”

[Neul ttokgateun haneure

Neul gateun haru

Geudega omneun-gotmalgoneun

Dallajin-ge omneunde

Nan utgoman sipeunde

Da ijeundeusi

Amuir-anin deut geuroke

Useumyo salgopeunde

Geuriwo geuriwoso

Geudega geuriwoso

Meil nan honjasoman

Geudereul bureugo bullobwayo

Bogopa bogopaso
Geudega bogopaso
Ije nan seupgwanchorom
Geudea ireumman bureuneyo
Oneuldo
Nan bonenjur-aratjyo
Da namgim-obsi
Anijyo anijyo nan ajik
Geudereul motbonetjyo](beause i miss you- Jung Yong Hwa)

“Bảo hả, có việc gì”

“.....”

“Sao, Hân cũng mất tích sao, cả My cũng vậy nữa”

“.....”

“được, hẹn nhau tại đó”

“.....”

“uhm, để tao gọi cho Minh”

.....

“Minh nè, Thư có sao không”

“.....”

“Uhm, My và Hân bị người ta bắt rồi, tao nghi là có âm mưu sau việc này”

“.....”

“Phải, mày và Thư về khách sạn đi, tao và Bảo ở đó”

“.....”

13. Chương 13: 1 Mất 1 Còn.....

“Có chuyện gì vậy ck?”

“My và Hân mất tích rồi, không biết họ ở đâu nữa. Minh Anh nghi là có người bắt họ”

“My và Hân...hức....mất tích rồi sao...hu...hu....hu...”

“Nè, zk đừng khóc nữa, bây giờ Minh Anh bảo 2 đứa mình về khách sạn đó”

“uhm, hức...hức....”

Khách sạn Flower.....

“My và Hân bị mất tích khi nào, có manh mối gì không, là ai đã bắt họ vậy” Thư vừa xuống xe thì chạy lại hân và Bảo hỏi tới tấp

“Nè, Thư bình tĩnh đã, từ từ mình nói” hân trấn an

“Nhưng....”
[Neul ttokgateun haneure
Neul gateun haru
Geudega omneun-gotmalgoneun
Dallajin-ge omneunde
Nan utgoman sipeunde
Da ijeundeusi
Amuir-anin deut geuroke
Useumyo salgopeunde
Geuriwo geuriwoso
Geudega geuriwoso
Meil nan honjasoman
Geudereul bureugo bullobwayo
Bogopa bogopaso
Geudega bogopaso
Ije nan seupgwanchorom
Geudea ireumman bureuneyo
Oneuldo
Nan bonenjur-aratjyo
Da namgim-obsi
Anijyo anijyo nan ajik
Geudereul motbonetjyo](beause i miss you- Jung Yong Hwa)

“Ai vậy?”
“.....”
“** mẹ ***, là mày bắt họ phải không”
“.....”
“Mày muốn gì”
“.....”
“Được”
“.....”
“OK, nhưng mày không được làm hại đến họ”
“.....”

“Người bắt họ sao?” Minh
“uhm, tiếng của 1 đứa con trai, tao nghĩ họ bắt My và Hân là nhầm vào tao và Bảo” hân
“Nhưng dù vậy thì tao và mày phải đến cứu họ, là chỗ nào vậy” Bảo

“ 9.00 sáng, khu X, đường XX, hấn bảo chỉ tao và mày đi thôi” hấn

“Được” Bảo

“ Hay là mình báo cảnh sát, nếu không thì mình và Minh đi chung” Thư

“Không được, hấn bảo nếu báo cảnh sát sẽ giết họ ngay” hấn

“Uhm, vậy Mỹ và Hân nhờ vào 2 người” Minh

“Uhm, mình lên phòng chuẩn bị đây” Bảo

“Mày là ai, sao lại bắt tao” nó

“Em không cần biết, nhưng anh sẽ không làm hại em, em đừng lo” 1 tên mặc áo đen, quần jean, đeo mặt nạ

“Giọng nói này.....Anh là.....”

“Tại sao mày bắt tao?”

Bốp

“Mày không có tư cách nói chuyện với tao” 1 cô gái đeo mặt nạ

“Là mày, mày không cần đeo mặt nạ đâu. Tao biết mày là ai rồi”

“Biết rồi sao, hay lắm, vậy đêm nay mày ở với lũ chuột này đi há, chẳng phải mày rất sợ nó sao, HA....HA....HA”

“Mày.....á.....”

8.30 am.....tại phòng 502.....

Trong phòng là hấn, Bảo, Minh, Thư ngồi nói chuyện về việc cứu 2 đứa nó hôm nay. Hôm nay hấn mặc bộ cánh màu đen, còn Bảo là màu xám, bên trong áo của cả 2 là súng và dao, loại áo và quần này là chống đạn, dưới để giày mỗi người là có con dao, hấn thì đeo thêm vài chiếc vòng, trong đó có 1 chiếc là để bắn thuốc mê, còn Bảo đeo 1 chiếc nhẫn cỡ to là máy bắn lazer.

“ Mọi thứ chuẩn bị xong rồi chứ?” Minh

“Uhm, 2 người nhớ là đừng đến đó” hấn

“Biết rồi, 2 người nhớ cẩn thận” Thư

“Uhm, tụi mình đi đây”

8.45 am.....

Hấn và Bảo tại 1 khu rất vắng vẻ, xung quanh cây cối um tùm, sương mù dày đặc không thể thấy rõ đường đi.

“Là nơi này sao” Bảo

“uhm, mình đi thôi, để xe ở đây đi, cho xe chạy vào nữa không được đâu”

“uhm, mình đi”

10’ sau.....tại 1 căn nhà hoang.....

Kết.....

Hắn và Bảo vừa bước vào thì khoảng hơn 20 tên côn đồ chạy lại đánh tới tấp, nhưng khoảng 20' sau thì hắn và Bảo cũng giải quyết xong

Bốp....Bốp....Bốp.....tiếng vỗ tay vang lên, sau đó 1 người con trai và 1 đứa con gái bước ra từ sau cánh cửa

“Là mày?” hắn

“Phải” Nghĩa

“Không ngờ anh vì cô ta mà đến đây thật” Vy

“Cô quả là 1 người độc ác, tại sao cô làm vậy” Bảo tức giận

“Vì em yêu anh, nhưng anh lại yêu nó, em có điểm nào không bằng nó chứ” Vy hét lên

“Vì Hân tuy là 1 tiểu thư, dù có chút kiêu căng nhưng cô ấy là 1 người tốt bụng, không ác độc và ích kỷ như cô”

“Được, nếu anh nói vậy thì.....Đem 2 đứa nó ra đây” Vy

Vậy là nó và Hân được 4 tên côn đồ lôi ra, nó thì vẫn bình thường nhưng Hân thì bị in 1 dấu tay vào mặt và ngắt xỉu

“Minh Anh, Bảo, sao 2 người đến đây, đi đi, tụi em không sao đâu” nó

“Em đừng nói nữa, anh sẽ cứu em ra ngoài”hắn

“Không dễ vậy đâu, trước hết mày phải qua ải của tao nữa.....Lên” Nghĩa nói xong thì từ cửa xông vào hơn 30 tên côn đồ khác, vì hắn và Bảo còn mệt do trận đánh lúc nãy nên giờ này bọn hắn rất yếu thế. Sau khoảng hơn 30' đánh nhau, hắn và Bảo cũng hạ hơn 20 tên, Nghĩa thấy yếu thế nên đã rút ra cây súng

Pằng....

“Á”

“My, tại sao em lại đỡ cho anh, anh có mặc áo chống đạn mà, sao em ngốc quá vậy” hắn khóc ôm nó vào lòng, còn Nghĩa hoảng hốt chết trân tại chỗ

“Em yêu hắn đến vậy sao, kể cả tính mạng cũng không cần” Nghĩa nói thầm

“Anh có sao không, có bị thương chỗ nào không” nó gượng dậy nói chuyện

“Em đừng nói nữa, để anh đưa em vào bệnh viện” hắn

“Khoang, 'quay qua Nghĩa' Nghĩa à, mình chỉ xem bạn như 1 người anh thôi, đừng lấn sâu hơn....”nó chưa nói xong thì ngắt xỉu, vì viên đạn bắn vào ngực, máu chảy như suối

“Mau lấy xe nhanh lên” Nghĩa vừa khóc vừa ra lệnh cho bọn thuộc hạ

“Nè, tại sao lấy xe làm gì” Vy

“Cô im đi, nếu không phải cô dụ dỗ , tôi cũng không làm việc này đâu” Nghĩa tức giận rồi cùng hắn đưa My vào bệnh viện

“Thì ra là cô bày trò, việc này cô càng làm tôi ghét cô hơn thôi, cô không biết sao” Bảo nói xong thì chạy lại Hân, còn Vy đứng đó vì nghe câu nói của Bảo

“Em xin lỗi, chỉ vì em quá yêu anh nên mới mù quáng đến vậy” Vy nói xong thì tự rút con dao đâm vào bụng mình

“VY” Bảo

Bệnh viện Star.....

“My sao rồi, sao lại trúng đạn” Thư chạy lại hắn hỏi

“Vì My đỡ ình nên mới vậy, mình đúng là vô dụng mà” hấn vừa nói vừa tự đánh mình

“Mày thôi đi được không, mày nghĩ là tự đánh mình thì My không sao ư, bây giờ mày phải giữ bình tĩnh chứ” Minh ngăn lại

“Còn Hân đâu” Thư

“Bác sĩ nói cô ấy sợ quá độ nên ngắt thôi, giờ đang trong phòng nghỉ ngơi” Bảo

“Vậy sao ông buồn vậy” Thư

“Vy tự đâm vào bụng mình, giờ đang cấp cứu” Bảo

“Vy...Nghĩa cũng ở đây, chẳng lẽ.....” Minh

“Phải” hấn

“Là ông bắt My và Hân sao, ông đúng là.....” Thư chạy lại Nghĩ đánh Nghĩa tui bụi và khóc

“Mình xin lỗi” Nghĩa

“Em dừng lại đi, chắc hấn biết lỗi rồi, em đừng đánh nữa” Minh chạy lại ngăn

“Bác sĩ, 2 cô ấy sao rồi” hấn

“Bệnh nhân tên Vy không sao rồi, nhưng vẫn còn hôn mê, hiện đang ở phòng hồi sức.....Còn bệnh nhân tên My thì.....” Bác sĩ

“Thì sao hả bác sĩ, My có sao không” Thư

“Do viên đạn gần tim nên dù lấy ra nhưng cô ấy sẽ bị hôn mê, không chừng sẽ là cả đời cũng không tỉnh lại được,nếu có tỉnh lại thì cơ hội cũng chỉ có 30%, chúng tôi xin lỗi” bác sĩ nói xong thì ủ rũ bỏ đi, cả đám thì khóc lóc, hấn thì không khóc nhưng tim thì như vỡ ra từng mảnh

14. Chương 14: The End.....

6 năm sau.....

Biệt thự nhà nó.....

“Minh Anh, ông đi nghỉ tí đi, mới đi làm về mà” Thư vừa vào phòng nó thì nói với hấn

“Thôi, để mình chăm sóc cho My.....Ồ, mọi người đến nữa sao?” hấn vừa nói xong với Thư thì Minh, Bảo, Hân cũng đến

“Uhm, bọn mình vừa giải quyết việc xong là đến đây” Bảo

“My không tiến triển gì sao?” Hân

“Không, nhưng bác sĩ nói nếu như trong tình trạng thế này mà cô ấy tỉnh lại thì sẽ không mất trí nhớ”

“Tội nghiệp My, hôn mê đã 3 năm rồi, tui mình cũng đã đi làm, chỉ mong My sẽ tỉnh lại” Minh

“Em nghe thấy gì không, mọi người đều mong em tỉnh lại đó, em đừng ngủ nữa được không” hấn quỳ cạnh giường nắm lấy đôi bàn tay trắng bệch của nó, cầu mong nó tỉnh lại

“Phải đó, sao mày lì quá, hức.....ngủ hoài không chịu thức mà đi làm với tui tao, hức....Tại mày mà tui tao cũng chưa đám cưới nữa ,hức....sao mày không tỉnh dậy đi, hức....” Thư trách

“My à, chị Ngân với anh Khang cũng đã có baby được 3 tuổi rồi, sao mày không cho tao với Thư có em bé vậy” Hân cười buồn

Dưới ánh trăng đêm nay, mọi người lại mang 1 nỗi niềm chung, mong nó sẽ tỉnh lại.....

7.00 am.....

“My nè, em ở nhà ngoan nha, anh dặn bác Quân chăm sóc cho em rồi. Anh đi làm đây, chúc em ngày mới tốt lành” hấn hôn nhẹ vào má nó rồi đi làm, sáng nào cũng vậy, đã 6 năm rồi, hấn vẫn chúc nó ngày mới tốt lành

P/s: quên nói là sau 1 năm nó nhập viện thì hấn đem nó về nhà nó, còn hấn thì dọn qua nhà nó để sống luôn. Ngân(chị 2 nó) và Khang(anh họ hấn) thì lấy nhau sau 2 năm nó hôn mê và giờ có baby. Hân, Thư, Bảo thì tiếp quản tập đoàn của gia đình, Minh thì mở tập đoàn riêng và nó rất hùng mạnh trên thế giới, Nghĩa thì sang Mỹ và gặp lại Vy rồi 2 đứa yêu nên cưới luôn, còn nó vẫn vậy, hôn mê đến giờ.....

Tập đoàn VQ.....

“Thưa chủ tịch, đây là các bản hợp đồng và báo cáo, xin người xem qua và ký tên” nhỏ thư ký mới của hấn liếc mắt đưa tình

“Tôi mong cô sau này đi làm mặc đúng đồ quy định của tập đoàn” hấn lạnh lùng

“Chủ tịch à...dạo này trời nóng quá mà....” nhỏ TK ỏng ẹo

“Vậy sao, tôi nhớ cô làm ở văn phòng mà, nóng vậy sao. Thôi, được rồi, có lẽ tập đoàn này không đủ mát, nên từ ngày mai cô không cần đi làm đâu” hấn tuy nói nhẹ nhàng nhưng như tát vào mặt nhỏ TK

“Chủ....”

“GO NOW” hấn nói lớn và lạnh lùng làm nhỏ thư ký chạy thục mạng. Đây đâu phải lần đầu hấn đuổi thư ký, 1 năm hấn đuổi hơn cả trăm người vì đa số muốn chiêm ngưỡng hấn chứ có chú tâm làm việc.....

[Neul ttokgateun haneure

Neul gateun haru

Geudega omneun-gotmalgoneun

Dallajin-ge omneunde

Nan utgoman sipeunde

Da ijeundeusi

Amuir-anin deut geuroke

Useumyo salgopeunde

Geuriwo geuriwoso

Geudega geuriwoso

Meil nan honjasoman

Geudereul bureugo bullobwayo

Bogopa bogopaso

Geudega bogopaso

Ije nan seupgwanchorom

Geudea ireumman bureuneyo

Oneuldo

Nan bonenjur-aratjyo

Da namgim-obsi

Anijyo anijyo nan ajik

Geudereul motbonetjyo](beause i miss you- Jung Yong Hwa)

“Dạ, ba gọi con” hấn nói chuyện với ba nó

“.....”

“Vâng, chiều nay con sẽ đến, chào ba”

“.....”

“A lô, bác Quân à, có gì không bác” Hân

“.....”

“Thật sao, vâng, còn đến ngay”

“.....”

“Hân hả, có việc gì không, bây giờ tao đang bận họp” Thư

“.....”

“SAO, được, tao sẽ báo với Minh, mày điện cho Bảo đi”

“.....”

“Buổi họp kết thúc, có việc gì quan trọng thì cứ gửi hồ sơ cho tôi. Bây giờ tôi có việc gấp” Thư nói vội với tất cả giám đốc, phó giám đốc ở các chi nhánh rồi đi vội

“Nhớ anh sao mà giờ này gọi vậy vk” Minh trêu

“.....”

“Thật sao, anh đến liền” Minh nói xong thì rời khỏi phòng làm việc

“Vk à, anh đang bàn công việc, có chuyện gì không em” Bảo

“.....”

“Được, 5’ nữa anh đến”

“Cô cứ để tài liệu ở đây, tôi sẽ giải quyết sau” Bảo nói với thư ký rồi đi luôn

5.00pm.....Nhà hàng Smile....

“A, ba đến rồi sao, ba về nước lúc nào vậy, sao không kêu con ra đón” hân ngồi xuống

“À, ba về đến nhà là 8.00 sáng, sợ phiền con nên thôi” ba nó

“Vâng, mà ba hẹn gặp con có gì không ạ” hân vừa hỏi thì ba nó mặt buồn hơn hân

“À....Uhm....Con My nhà ba cũng hôn mê 6 năm rồi, con định sẽ đợi đến khi nó tỉnh dậy luôn sao”

“Vâng, con tin là My sẽ tỉnh lại, con linh cảm được như vậy. Nhưng, sao ba hỏi con ngộ vậy”

“Ba muốn con quên My đi, hãy tìm hạnh phúc cho riêng mình, ba không muốn ích kỷ mà để con cứ chờ My hoài được”

“Ba, Ba nói kỳ vậy. Con yêu My rất nhiều, con sẽ không lấy ai đâu”

“Nhưng....”

“Con xin lỗi bà, con về tập đoàn trước, tối con sẽ về nhà” hân nói rồi bỏ đi, ba nó thì thương hân nhiều hơn vì đã yêu My như vậy

8.00 pm....

“Ba, con về rồi. Ồ, mọi người sao đến đông đủ quá vậy, thăm My sao” hấn bước vào nhà thì thấy ba nó, Thư, Minh, Hân, Bảo cũng ngồi ở ghế sofa

“Uhm, tụi mình đến thăm My thì gặp bác nên ở lại nói chuyện” Thư cười tươi, mà cũng phải nói từ khi My hôn mê thì dù Thư cười nhưng đâu có cười tươi thế này, thật đáng nghi.....

“Nè, tao nghe bác nói rồi, mày nên nghe lời bác đi, quên My và tìm hạnh phúc mới” Minh buồn rầu khuyên

“Sao mày lại nói vậy, mày là bạn thân của tao thì phải hiểu tao chứ. Tao chỉ yêu My mà thôi, tao sẽ không lấy ai ngoài My đâu. Dù My không bao giờ tỉnh dậy thì tao vẫn muốn ở bên cô ấy” hấn giận dữ, mặt đỏ cả lên

“Ha.....ha....ha....” tất cả mọi người đều cười to, kể cả ba nó cũng không nhịn được cười

“Ba hiểu tâm ý của con rồi, ba sẽ không ép con nữa đâu” ba nó điềm tĩnh nói

“Dạ, cảm ơn ba đã hiểu cho con” hấn cười thì từ đằng sau, đôi tay trắng trẻo nhỏ bé ôm hấn. Hấn thoáng giật mình rồi quay lại.....không.....không thể nào.....

“MY, là em thật sao, anh không mơ chứ” phải, người đó là My, người anh đã yêu đến nhường nào

“Uhm, bất ngờ ngờ chứ” My cười tươi

gật đầu lia lịa

“Em tỉnh dậy khi nào, những chuyện này là sao?” hấn ngu ngơ

“Ngồi đi, em nói cho”

hấn kéo nó ngồi kế mình

“Tối qua, em đã tỉnh rồi, thấy anh ngủ nên thôi. Sau đó, em điện cho ba biết, vì mẹ em bận nên không về được.” nó

“Vậy tại sao ba em lại kêu anh yêu người khác, tìm hạnh phúc mới”

“Là ba muốn thử xem con yêu My đến mức nào, nhưng giờ ba đã thấy tình cảm của con. Ba có thể yên tâm giao My cho con rồi” ba nó giải thích thêm

“Dạ, nhưng.....chẳng lẽ mọi người đều biết rồi sao?”

“uhm, mình đang làm việc thì bác Quân gọi, nhưng bác Quân bảo đừng báo cho ông, nên mình không nói luôn” Hân

“À, em dám thông đồng mọi người chộc anh sao, chết em rồi” hấn nói rồi đuổi nó khắp nơi, còn nó thì rất hạnh phúc.....

2 tháng sau.....Nhà thờ Happy.....

“Các cô dâu bé nhỏ xong rồi chứ” 3 người mẹ đồng thanh(mẹ nó, Hân, Thư)

“Dạ rồi ạ” 3 đứa đồng thanh

Hôm nay 3 đứa nó mặc bộ áo cưới màu trắng tuyết, áo cưới của nó cúp ngực, ôm tới eo, trên áo có hoa văn đơn giản mà tinh tế, sang trọng, từ eo đến đuôi xò ra lộng lẫy, tuy đơn giản mà quý phái. Bộ áo của Hân cũng không kém, tuy cũng là áo cúp ngực, nhưng từ ngực lên sát vai(giống áo 3 lỗ ak) là vải ren với hoa văn to bản đơn điệu, từ eo xuống đuôi cũng xò ra nhưng ít phồng hơn nó. Còn của Thư khác 2 nó, là áo cúp ngực đến vòng 3, từ ngực lên ngang vai là vải ren có lông vũ bao quanh, từ vòng 3 trở xuống đuôi là váy tầng suôn nhẹ xuống. Trong hôm nay bọn nó thật đẹp.

Qua bọn hấn

“Sắp đến giờ rồi, tụi con xong chưa” ba của bọn hấn

“Dạ, xong rồi ạ” đồng thanh

“uhm, lấy bông của cô dâu đi, hôm nay làm chồng người ta rồi đó” ba hấn

“Vâng” đồng thanh, xong hấn lấy bó hoa baby , bên ngoài bó bằng giấy đỏ, còn Minh lấy bó hoa phong lan tím, bên ngoài bó bằng giấy màu xanh biển còn Bảo là bó hoa oải hương và bó giấy màu hồng. Lấy xong bó hoa thì bọn hấn vào trong lễ đường, có ba và mẹ của bọn hấn cùng mẹ của bọn nó ngồi với nhau, có cả Ngân, Khang cùng baby của 2 người nữa, ngạc nhiên hơn là Vy và Nghĩa cũng đến, Vy cũng đã có thai hơn 1 tháng. Bỏ qua hết mọi chuyện, tiếng nhạc nhà thờ vang lên, mọi ánh mắt đều nhìn về cánh cửa, nhất là bọn hấn, ánh mắt chứa đầy sự yêu thương.

1.....

2.....

3.....

Cạch.....

Cánh cửa mở ra, đầu tiên là ba nó và nó, tiếp đến là Thư và Hân đi cùng ba của mình. 3 đứa nó cùng ba mình theo tiếng nhạc dần dần lại gần bọn hấn, xong ba của bọn nó trao tay con mình cho bọn hấn và dặn dò con rể. Qua lời đọc của cha xứ, bọn nó nói ‘ Con đồng ý’ và từng cặp trao nhau nụ hôn thắm thiết và tràn pháo tay của mọi người dành cho những cặp trai tài gái sắc.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/em-dung-lanh-lung-nua-duoc-khong>